

Freska

Osnovna škola Ivana Rangera - Kamenica

Školske novine - Broj 8 - Školska godina 2009./10.

10kn

LIDRANO

DRAGA DOMAĆA RIJEČ

NATJECANJA

KNJIŽEVNI SUSRETI

UNICEF

ZABAVA

IGRA

I JOŠ MNOGO TOGA...

FRESKA

Školski list Osnovne škole
Ivana Rangera
Kamenica

Nakladnik

OŠ Ivana Rangera
Kamenica
Kamenica bb
42250 Lepoglava
Tel/fax. 042 701 107

Za nakladnika

Marija Rodek,
ravnateljica škole

Glavna urednica

Emina Husnjak

Uredništvo

Novinarska grupa škole
Mlade knjižničarke

U stvaranju ovog broja, sudjelovali su svi učenici i učitelji osnovne i područne škole sa svojim idejama te likovnim i literarnim radovima.

Hvala svima

Grafička obrada i tisak

MIMI Ivanec
Tel./fax. 042 784 321
E-mail:
tramex@vz.t-com.hr
web: www.tramex.hr

Kamenica, lipanj 2010.

OBILJEŽILI SMO...

Nikolinje	4
Božić	4
Maškare	4
Dan planeta Zemlje.	5
Dani kruha	5

SIGURNO I POTICAJNO OKRUŽENJE U ŠKOLI

Škola bez nasilja.	6
----------------------------	---

KNJIŽEVNI SUSRETI

Miro Gavran	8
-----------------------	---

IZLETI

Terenska nastava	9
HNK Varaždin	9
Kino predstava	9

NATJECANJA

Sportska natjecanja	10
Lidrano	13

I ISTRAŽILI SMO

Baština našeg kraja.	14
Draga domaća riječ	15

INTERVJU

Nastavnici čine svijet drugačijim	16
---	----

PROMETNA ŠKOLA

Bicikl	17
------------------	----

ZIMSKE RADOSTI

Medo se prerano probudio	20
------------------------------------	----

PROLJETNO BUĐENJE

Proljeće.	21
-------------------	----

SPRECHEN SIE DEUTSCH?**DO YOU SPEAK ENGLISH?**

Our daytrip to Ogulin	23
---------------------------------	----

VJERONAČNI KUTAK

Naše putovanje na Krk.	24
--------------------------------	----

MI SMO MALI, ALI SMO VELIKI.**FILATELIJA**

Pišem ti pismo.	26
-------------------------	----

JESTE LI ZNALI

Djeca koja puno čitaju	27
----------------------------------	----

SAVJETI

Ejneču.	28
Freskina abeceda učenja.	30

DOGAĐANJA U ŠKOLI**MODA****ZABAVA****STRIP**

BITNO JE OKU NEVIDLJIVO

Prijatelj prolazi pokraj mene.

Ne vidim ga.

Starac me pozdravlja.

Ne čujem ga.

Ljubav me dotakne.

Ne osjetim ju.

Jedan je mudar čovjek jednom rekao:

“Prepoznajte veliko dok je još malo.”

Zašto to ljudi rade?

Zašto prepoznaju samo ono što je veliko.

Prijatelj mi daje veliki poklon –

Uzmem ga.

Starac mi kaže da u gradu poklanjaju besplatne knjige -

Poslušam ga.

Ljubav mi dođe u zaljubljenom dječaku koji mi napiše pismo -

Prihvatim je.

Prijatelj će mi pružiti utjehu i snagu,

Njegov poklon ništa.

Starčev pozdrav će me razveseliti,

Savjet o besplatnim stvarima neće.

Ljubav će me učiniti boljom osobom,

Na pismo dječaka ću zaboraviti.

Zrinka Strupar, 7.a

... BOŽIĆ

Adventsko vrijeme mira i dobrote, učenici su iskoristili za prodaju božićnih ukrasa, a novac koji je skupljen od prodaje darovan je u humanitarne svrhe, za Nou, bolesnog dječaka iz Ivanca.

Uoči samog Božića učenici viših razreda razveselili su nas prekrasnom božićnom priredbom, raznježili srca prelijepim tradicionalnim pjesmama i zaželjeli svima sretan Božić.

Radosno božićno vrijeme upotpunio je i tamburaški orkestar "Biseri" koji su pod vodstvom Franje Ježeka održali novogodišnji koncert.

MASKENBAL U ŽAROVNICI

Učenici nižih razreda u Kamenici stavili su svoje najbolje maske te krenuli na druženje sa učenicima nižih razreda u Žarovnici.

Uz pjesmu i ples učenici su se dobro zabavili.

... SV. NIKOLU

Već devetu godinu svećenik Zdravko Gašparić, bivši učenik naše škole, dolazi sa svojim prijateljima i suradnicima iz Gradišća u Kamenicu kao sveti Nikola i donosi slatke poklone našim učenicima. Ove je godine doveo i učenike iz OŠ Pottendorfa koji su uživali u društvu naših učenika te u prigodnom programu kojeg su pripremili učenici nižih razreda.

DANE KRUHA

I ove je godine zablistao svečani stol u školskoj dvorani. Osim mnoštva plodova, na stolu se pronašlo puno finih kolača, peciva, kruha. Svi učenici nižih razreda okušali su se u pekarskim poslovima i sami oblikovali peciva i kruščiće koji su bili najslasniji. Nakon svečane posvete velečasnog Dragutina Joča uslijedila je gozba u kojoj su svi uživali.

Tihana Jug, 2.a

Kako smo obilježili Dan planeta Zemlje

Ove su godine učenici naše škole, Dan planeta Zemlje, obilježili radno. Uređivale su se cvjetne gredice, učenici nižih razreda radili su u vrtu. Akciji su nazočili gradonačelnik grada Lepoglave Marijan Škvarić, dožupan Milan Pavleković i predsjednik Gradskog vijeća Zorislav Rodek.

Neobično putovanje

Da mogu putovala bih svijetom bez prestanka, na svojim koturaljkama i sa svojim mačkom Čupkom. Svoje bi koturaljke pojačala vatrom i krilima koje kada lete mašu kao ptice, a svog mačka Čupka držala bi ih u krilu.

Ja i Čupko putovali bi smo kroz Egipat. Tamo bi istraživali razne piramide i grobnice. Kad bi ožednili, otišli bi u selo koje je malo dalje od velike piramide koja liči na mačku.

Čupku se ta piramida najviše svidjela. U selu koje se zove Mali Kutak, stekla sam novog prijatelja po imenu Enzo. Kad bi prošli cijeli Egipat išli bi u ostatak Afrike. U Africi ima mnogo siromašnih ljudi. Jedan dobar starac po imenu Franjo pokazao mi je puno životinja. Vidjela sam lava, slona, obitelj nojeva, krda zebra, gnuova, krokodila. Vidjela sam i jaguara, leoparda, tigra... Od svih životinja najviše mi se svidjela tigrica Laura sa svojim mladuncima Brzim, Mazom i Nanom. Kad smo se vratili u Franjino selo, oprostila sam se sa njim i krenula na sjever. Kad sam stigla na hladan sjever, vidjela sam krdo losova i malo selo s ledenim kućicama. Vidjela sam

...metla, motika svakome dobro stoji...

Dan škole..

Uz pjesmu, ples, glumu, recitacije, obilježen je važan dan za našu školu. Slavlju je prisustvovao i gradonačelnik grada Lepoglave, Marijan Škvarić. Također su dodijeljene nagrade za postignute rezultate kroz školsku godinu.

Josip Husnjak, 1.a

Eskime, velike i male. Vidjela sam kako mnogi Eskimi love ribe i losose. Tamo sam upoznala jednu djevojčicu po imenu Lejla. Lejla i ja smo se igrale i družile. Na sjeveru sam bila najduže. Ali i ja i Čupko smo već željeli kući. Put je bio dug.

Bilo mi je lijepo putovati kroz Egipat, Afriku i sjever jer sam stekla mnogo prijatelja, ali se ipak ljepše vratiti kući u svoj rodni kraj.

Ivona Jug, 4.b

Dodjela priznanja “Škola bez nasilja”

Nakon godine dana provođenja projekta “Za sigurno i poticajno okruženje u školama” pod mentorstvom gđe. Branke Kopasić, naša škola je ispunila uvjete za dodjelu priznanja “Škole bez nasilja”. Priznanje nam je svečano dodijeljeno 17. studenog 2009. g. na otvorenju III. susreta Mreže škola bez nasilja u Opatiji.

Sada su pred nama novi izazovi. Obvezali smo se na kontinuirani rad u održavanju uspostavljenih vrijedno-

sti i aktivnosti usmjerenih na sprječavanje i reagiranje na vršnjačko nasilje. Želja nam je da naša škola postane, ali i ostane sigurna i poticajna sredina bez nasilja. Da bismo to ostvarili, potrebna je suradnja, ozbiljan rad i aktivnost svih nas- učenika, učitelja, roditelja.

Svjesni smo da nasilje ne možemo iskorijeniti, no zajedničkim radom možemo značajno smanjiti njegovu pojavu.

2. REGIONALNI SUSRET MREŽE ŠKOLA BEZ NASILJA U MEĐIMURJU

29. travnja 2010. godine u Osnovnoj školi Štrigova održan je drugi Regionalni susret Mreža škola bez nasilja. Sudjelovalo je oko 150 sudionika iz 31 škole Krapinsko-zagorske, Varaždinske i Međimurske županije. I naša je škola bila jedna od njih.

Ukratko, mrežu čine predstavnici škola koje su uključene u UNICEF-ov projekt „Za sigurno i poticajno okruženje u školama“ i koje su uspješno ostvarile program te stekle status „Škole bez nasilja“. Zajednički je cilj unaprijediti program kroz vlastita iskustva i nove sadržaje te održati postignutu razinu prevencije nasilja. Stoga se škole sastaju jednom godišnje na državnoj razini i jednom godišnje na regionalnoj razini. Ovakvi susreti su zanimljivi i dinamični, a posebnost je

što sudjeluju učenici, roditelji, učitelji, ravnatelji, stručni suradnici, predstavnici lokalne vlasti (Centar za socijalnu skrb, policija...).

U OŠ Štrigova svaku školu predstavljali su jedan roditelj, dvoje učenika, ravnatelj i koordinator programa koji su kroz ugodno druženje, radionice, razmjenu iskustva i intenzivno bavljenje temom restitucije odaslali jasnu poruku NE nasilju.

Zahvaljujemo predstavnicima naše škole, gospodinu Stjepanu Črepinku, učenicama Barbari Posavec i Zrinki Strupar, na suradnji, otvorenosti i aktivnom sudjelovanju u radionicama.

emedjimurje.hr
međimurski internet portal

Kristijan Oščarić

Roditelj i učenici zajedno u radionici

„Na otvaranju susreta najviše su me oduševili srednjoškolci iz Vinice koji su nam izvođenjem svoje reperske pjesme pokazali kako žele zaustaviti nasilje. Uslijedio je rad u radionicama. Tema moje radionice je bila „Kako reagiram u problemskim situacijama“. U toj radionici upoznala sam nove ljude kroz igru i zabavu. Naučila sam kako reagirati u problemskim situacijama i saznala kada treba primjenjivati restituciju. Na kraju susreta prezentirali smo naučeno.

Ovaj susret je za mene bio jedno novo iskustvo. Upoznala sam nove osobe, stekla nova znanja, zabavila se i nasmijala. Zasigurno će mi ostati u lijepom sjećanju.“

Barbara Posavec, učenica 7. razreda

„... uz učenike, učitelje i ravnatelje bila je uključena i jedna grupa roditelja koja je kroz radionicu za roditelje na temu „Restitucija- primjer dobre prakse“ razmijenila razmišljanja i primjere uz navedenu temu uz stručnu voditeljicu Gabricu Dvekar- Bešenić. Kroz radionicu, koja je trajala 60 minuta, najprije nam je pojašnjen problem restitucije i nasilja u školama- uz pojašnjenje kroz primjere. U drugom dijelu radionice formirali smo grupe od pet roditelja koje su dobile zadatak da same navedu pisano ili usmeno, jedan primjer na pojam restitucije. Nakon desetak minuta, koliko je bilo vremensko ograničenje, iznio sam svoj primjer restitucije iz prakse gdje spominjem svoj odnos sa sinom Markom. Marko je prilikom igranja nogometa u voćnjaku loptom polomio jednu voćku koju je kasnije morao sam iskopati i na isto mjesto zasaditi zamjensku voćku.

Taj primjer je odlično prihvaćen od strane roditelja i voditelja te sam nagrađen jednim velikim pljeskom Iz daljnje rasprave grupa roditelja, došlo se do zaključka da mi roditelji primjenjujemo restituciju, ali da i sami nismo znali pojam slične riječi.

Sam skup protekao je u vrlo lijepom druženju i raspravi uz odlično vođenje domaćina. Tom prilikom je stečeno još jedno važno iskustvo u suzbijanju nasilja u školama.“

Stjepan Črepinko, roditelj

Za one koji žele znati više!

Što je restitucija?

= nadoknada štete, usmjerenje osobe na uočavanje pogreške i njeno ispravljanje, razvoj umijeća rješavanje problema. Ona omogućuje čovjeku vraćanje samopoštovanja kroz vlastiti trud.

Restitucijom dobiva onaj koji je povrijeđen, ali i onaj koji je povrijedio.

= postavi si pitanja : u što vjerujemo (u školi)?, koje je naše pravilo?, što si htio postići i kako ćeš popraviti ovu situaciju (što možeš naučiti iz ovoga, kako popraviti štetu, što govori o tebi kada popraviš štetu)

„**LJUBAV I PRIJATELJSTVO GLAVNE SU TEME SVIH MOJIH DJELA, JER ČOVJEK KOJI IMA SVE, A NEMA PRIJATELJA I LJUBAVI, ZAPRAVO JE NITKO**“

U srijedu, 9. ožujka 2010., našu školu je posjetio poznati književnik Miro Gavran. Osim što je poznati hrvatski i svjetski pisac, u proteklih petnaestak godina, Gavran je i najizvođeniji hrvatski kazališni pisac čije su drame i komedije obišle svijet. Među njegovim kazališnim tekstovima ističu se Kreontova Antigona, Muž moje žene, Kad umire glumac, Sve o ženama, Nora danas i druge drame. Piše i romane za odrasle i za djecu. Od romana za odrasle ističe se njegova trilogija; Judita, Krstitelj i Poncije Pilat. U našoj školi predstavio je svoje romane za djecu; Profesorica iz snova, Svašta u mojoj glavi, Zaljubljen do ušiju, Kako

je tata osvojio mamu i opisao kako su ove knjige nastale, što ga je potaknulo na pisanje, zašto je uzeo baš ovakve teme i slično. Učenici su uživali u njegovom predstavljanju romana, a posebice u čitanju odlomaka koje je Miro Gavran odabrao. Nakon predstavljanja učenici su postavljali zanimljiva pitanja o romanima i njegovu životu i pisanju, a jedno se pitanje posebno istaknulo; Hoće li vaši potpisani romani, u budućnosti, imati posebnu vrijednost? Miro Gavran je na to pitanje, s oduševljenjem, odgovorio da bi to izuzetno želio u budućnosti, ali da je zadovoljan i sa sadašnjom vrijednošću svojih knjiga.

U razgovoru s Mirom Gavranom koji je slijedio nakon predstavljanja njegovih knjiga postavili smo mu još nekoliko pitanja i saznali mnoštvo zanimljivih podataka o njegovu životu i stvaranju.

Recite nam, u nekoliko rečenica, tko je u duši Miro Gavran.?

To je čovjek koji voli pričati priče, voli ljude. U svakoj mojoj knjizi, romanu i drami možete prepoznati da ja volim svoje junake, pokušavam ih razumjeti i shvatiti, opravdati i pokazati u svakoj mogućoj i nemogućoj situaciji.

Kako ste ušli u svijet pisanja?

Puno sam čitao, a imao sam i sreće što je moja puno starija sestra bila profesorica književnosti. Bio sam okružen osobama koje su voljele čitati. Mama je voljela čitati, sestra i brat su puno čitali i to je bio preduvjet da se i ja okrenem literaturi i počnem maštati i zapisivati priče.

Kako je to biti poznati književnik?

Nikada se ne opterećujem takvim izvanjskim stvarima. Posvećujem se svom poslu, volim ga i uživam u njemu. Lijepo je maštati i zapisati svoje ideje koje dopiru do ljudi, koje razveseljavaju ili rastužuju druge. S te strane je lijepo biti pisac. Naravno, kao pisac izložen si javnosti, ali pošto sam startao kao pisac već s dvadeset i dvije godine, naučio sam se nositi s time.

Znamo da ste poznati pisac romana za djecu i odrasle, ali

i kazališnih drama. Što vam je zanimljivije pisati? Čime se više ponosite?

Jednako volim pisati za kazalište i prozne tekstove, volim pisati jednako i za djecu i za odrasle. Tu ne pravim razlike. Jedno i drugo volim. Jednim i drugim se ponosim. Pričanje neke priče, bilo u drami ili romanu, nešto je što me ispunjava i čini sretnim.

Koja vam je najdraža knjiga i zašto?

Od svojih knjiga teško bih izdvojio najdražu. Mislim da ja nisam osoba koja odlučuje o tome koja je od mojih knjiga bolja ili lošija. Taj zadatak prepuštam drugima. Kad sam bio dijete, volio sam čitati Marka Twaina, Ericha Kastnera, Ferencu Molnara, Matu Lovraka, Ivana Kušana i druge.

Imate li već u planu neki novi roman?

Zadnji roman koji sam napisao bio je roman za odrasle Jedini svjedok ljepote, a sada pišem novu komediju koja će se zvati Pandorina kutijica.

Nama su vaši dječji romani izuzetno zanimljivi i zanima nas jeste li osvojili za njih koju nagradu? Ili za neka druga djela?

Za sada sam dobio dvadesetak

književnih i kazališnih nagrada u zemlji i svijetu. Od dječjih romana, roman Sretni dani dobio je nagradu Mato Lovrak za najbolji dječji roman, knjiga Svašta u mojoj glavi dobila je nagradu Ivana Brlić Mažuranić za najbolju knjigu za djecu u Hrvatskoj prije 18 godina, roman Profesorica iz snova osvojio je specijalnu nagradu u Bugarskoj na festivalu dječje književnosti.

Što biste poručili našim učenicima vezano uz čitanje, pisanje, lektiru?

Čitanje je vrlo važno, čitajte puno jer tako pronalazite svijet u koji možete pobjeći. Čitajući lekturu, a i drugu literaturu bogatite svoju maštu i stvarate preduvjete da jednog dana i sami postanete poznati pisci.

Zanima nas što sve voli Miro Gavran, što vas ljuti, što volite čitati u slobodno vrijeme?

Volim druženje s prijateljima, putovanja, šetnje u prirodi, plivanje. Sve što je afirmativno i pozitivno. Humor mi je izuzetno važan. Ne volim nikakvu agresiju.

Izbjegavam sve ono negativno. Smatram da život može biti puno ljepši ako u njemu tražimo ono najbolje, a ako u njemu tražimo ono najgore onda nikada nikome neće biti dobro. Nikad se nisam drogirao, ne pijem i ne pušim i okrenuo sam se pozitivnim stranama života.

Jeste li ikad bili u našem kraju? Koji su vaši dojmovi o našem mjestu, školi, učenicima...

Često sam u Zagorju i jako sam fasciniran ovim krajem. Mislim da svi vi koji ovdje živite, u ovako divnom mjestu, možete biti sretni i zadovoljni. Proputovao sam puno svijeta i nisu sve zemlje tako ugodne za život kao naša, kao ovaj vaš kraj. To treba te osvijestiti i u tome uživati.

VARAŽDINSKA ŽUPANIJA

Učenici 3. a i 3. b razreda Osnovne škole Ivana Rangera Kamenica organizirali su izlet, kao terensku nastavu, po Varaždinskoj županiji. Ovaj je izlet ostvaren 29.04.2009. godine.

Putovali smo autobusom. Prva postaja bila je u Beli na uzgajalištu pastrvi. Svidjela mi se ova vrsta ribe koja voli čistu i hladnu planinsku vodu. Naš je put nastavljen prema Varaždinskim Toplicama. Čim smo izašli iz autobusa imali smo kratak odmor za jelo i piće. Potom smo posjetili ljekovite Varaždinske toplice u kojima se liječi mnogo bolesnika koji boluju od bolesti kostiju i mišića. Cijeli prostor ispunjen je mirisom sumpora koji se oslobađa iz ljekovite vode. Svoje putovanje nastavili smo prema Ludbregu. Tamo smo posjetili postaje križnoga puta koje su nas oduševile. Hidroelektrana Čakovec bila je sljedeća postaja na našem putovanju. Snažan šum vode i zvukovi turbina i generatora ispunjavali su prostor

kojim smo prolazili. Teško sam razumjela voditelja koji nas je upoznavao s radom hidroelektrane. Varaždin je naša sljedeća postaja. To je grad u kojem ima mnogo tvornica i škola i središte je naše županije. Tamo smo posjetili Korzo, tvornicu Vindiju i lijepo uređeno groblje. U Vindiji smo bili počašćeni njihovim proizvodima. Putovanje nastavljamo prema graničnom prijelazu Dubrava Križovljanska. Tu mi se posebno dojmio prostor između naše carsusjedne Slovenije. Ovom postajom završeno je naše putovanje.

Krenuli smo kući. U Kamenicu smo stigli oko osamnaest sati.

Marija Maček,
4. a

KINO

HNK VARAŽDIN

Bijeli klaun je priča o dječaku koji ne raspoznaje boje. Osim što ovu knjigu trebamo pročitati za lekturu, imali smo priliku pogledati predstavu. Otputovali smo u HNK Varaždin, zahvaljujući donaciji Varaždinske županije, i uživali u crno-bijelom svijetu tužnog klauna. Predstava nas je oduševila i potakla na čitanje knjige.

Sabina Dijanešić, 4.b

ŽUPANIJSKA NATJECANJA				
PREDMET	UČENIK	RAZRED	OSVOJENO MJESTO	MENTOR/ICA
Hrvatski jezik	Barbara Posavec Zrinka Strupar	7. razred		Mirjana Posavec
Lidrano	Darija Posavec Blaženka Vresk	5. razred 7. razred		Mirjana Posavec
Matematika	Mihael Rodek Ivan Juren Antonija Jug	4. razred 5. razred 5. razred	3. mjesto	Katica Veseljak Anton Rodek
Informatika	Ivan Juren Hrvoje Štefek Patricia Petak	5. razred 8. razred 8. razred	1. mjesto 2. mjesto	Ivan Štefek
Biologija	Patricia Petak	8. razred		Andreja Jakopović
Vjeronauk	1. Darija Posavec 2. Lorena Paljak 3. Barbara Posavec 4. Valentina Canjuga	5. razred 5. razred 7. razred 7. razred		Vlatka Rinkovec
Tehnička kultura - Sigurno u prometu	1. Ana Marija Kelemen 2. Maja Jug 3. Jurica Antekolović 4. Ivan Juren	5. razred		Ivana Hitrec

Sportska natjecanja u 2009/2010. g.

12.10.2009. - 7. i 8. razred dječaci sudjelovali su na međupćinskom natjecanju u nogometu, osvojili 1. mjesto te se plasirali na županijsko natjecanje (22.10.- Lepoglava)

4.12.2009. – djevojčice i dječaci sudjelovali na obilježavanju Dana grada Lepoglave (košarka i odbojka)

24.11.2009. - održano natjecanje iz odbojke za djevojčice – Ivanec

26.11.2009. – održano natjecanje iz odbojke za dječake - Klenovnik – osvojeno 2. mjesto, što nije bilo dovoljno za prolaz dalje

27.1.2010. – održano natjecanje u košarci za dječake – Ivanec

8. i 9.5.2010. – djevojčice sudjelovale na Festivalu ženskog nogometa u Lepoglavi – osvojeno 10. mjesto, priznanje za najbolju fair play ekipu te priznanje za najbolje frizure festivala (bubamare)

DAVIS CUP

U Varaždinu je održan Davis cup između Hrvatske i Ekvadora. Naša škola je imala čast popuniti gledalište i navijati za Ivu Karlovića. Meč je dugo trajao, a nakon mukotrpnih 5 setova naš Ivo je pobijedio.

Svi smo glasno navijali te se dobro nasmijali i zabavili.

Barbara Posavec, 7.a

Učenik petog razreda, Ivan Juren, sudjelovao je na Festivalu matematike u Puli (21. travnja 2010. g.), a pozvan je i na regionalno natjecanje iz matematike u Prelog. Evo što Ivan kaže o svojem zanimanju za matematiku:

Od svih predmeta koji ti je najdraži?

Matematika mi se najviše sviđa zbog toga što se sve svodi na gradivo prva 4 razreda.

Što to ima tako lijepo u svijetu brojeva – matematičari?

Naime, ja volim i npr. glazbeni koji je sastavljen od matematike, itd.

Kakve si ciljeve postavljaš?

U matematici jedini cilj je riješiti zadatak a sve ostalo je bonus, ali svi želimo biti među najboljima, a ja se samo želim zadržati

među njima.

Hoće li tvoje buduće zanimanje biti vezano uz matematiku?

Nisam siguran. Nitko ne zna, ali 99.8% da će biti.

Pripremaš li se puno za natjecanja?

Pa da, oko 45 – 60 min na dan, ali postoji i dan kad se želim opustiti i ne vježbam.

Kako ti učiš matematiku?

Matematika se ne uči ona se vježba, ali ima i teoretskih dijelova koje treba znati napamet.

Imaš li kakav savjet za učenje?

Najlakši način učenja je slušanje na satu, 75% gradiva zapamtim na satu.

Kako provodiš slobodno vrijeme?

Kad ne učim i ne vježbam rado slušam muziku, pomažem svojim roditeljima ili surfam po internetu.

Koji je tvoj najdraži hobi?

Pa ja volim promatrati nebo noću teleskopom, ali volim se voziti biciklom itd.

Ivan sa svojim prijateljima

Vidim da si sudjelovao na puno natjecanja – koja su ti najdraža?

Teško je izabrati najbolje natjecanje, ali ovo u Puli bilo je vrhunac moje matematike.

Što bi najviše volio u životu?

Postići nešto po čemu bi bio zapamćen.

UČENIČKA ZADRUGA

ZAGREB

Učenička zadruga se predstavila svojim proizvodima na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu. Radom su se predstavile zadrugarke Antonija Željčić i Valentina Canjuga, učenice 7. razreda i predstavljale Turističku zajednicu grada Lepoglave.

MEĐUNARODNI FESTIVAL ČIPKE 2009.g.

Na međunarodnom festivalu čipke u Lepoglavi 19. i 20. rujna. Zadrugu su predstavili zadrugarci Tomislav Flegar, Antonija Željčić i Darija Posavec.

PULA

Učenička zadruga je sudjelovala, od 26—29. listopada na XXI. Državnoj smotri učeničkih zadruga Pula 2009. Svojim radom su se predstavili: Valentina Canjuga (korpica), Andreja Kukec (ručni rad) i Filip Benček (logožar). Na XXI. smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske po prvi se puta birao Najproizvod. Odabir proizvoda vršen je po slijedećim kriterijima: vrhunska kvaliteta proizvoda, velik broj primjeraka, uhodana proizvodnja, vrlo dobra opremljenost, cjelovitost radnog procesa, uspješna promidžba (certifikat, logo, katalogi, učestvovanje na izložbama, uspješna prodaja proizvoda i ostvarena dobit). Birano je najproizvoda među kojima je i naš logožar.

BOČARSKI DOM ZRINJEVAC

Proizvodi UZ, logožari, korpice i ručni radovi, izloženi su na 9. sajmu proizvoda hrvatskoga sela- Bočarski dom Zrinjevac, od 26.-28. ožujka 2010.g.

Proizvodi su bili izložena na BRESTJE – ZAGREB

Učenička zadruga "Korpica" Osnovne škole Ivana Rangera iz

Kamenice vrlo je aktivna ovih dana. Izrada popularnih ležežara i k(u)orpica već odavno je prešla granice županije. Ovih je dana učenička zadruga gostovala u Sesvetama na Danima Brestja i zadivila svojim proizvodima i umijećem izrade stanovnike Sesveta, ali i veleposlanicu Australije, Beverly Mercer. Osnovna škola Brestje na svoje je Dane otvorenih vrata pozvala u goste Učeničku zadrugu "K(u)orpica". Zadruga se predstavila svojim ručnim radovima, proizvodima od rogoza i slame, a rad sekcija demonstrirali su učenici Valentina Canjuga, Anastazija Huđ i Tomislav Flegar te vanjska suradnica Škole, Anđela Zagorščak.

Veliko zanimanje posjetitelja plijenili su učenici koji su demonstrirali, na starim autohtonim napravama, stare zanate našega kraja. U izradi k(u)orpica i ležežara okušali su se učenici iz Zagreba, ali i posjetitelji. Veleposlanica Australije upoznala je rad učeničke zadruge i izrazila oduševljenje izloženim radovima. Odsad će i ona prošetati Zagrebom s ležežarom u rukama.

Originalni cecker veleposlanici Australije, gospođi Mercer, darovala je ravnateljica škole Marija Rodek

Izložba uskršnjih jaja u Lepoglavi

Nazorovi dani Postire 2010.

Pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH, dana 20., 21. i 22. svibnja 2010. godine održani su 15. po redu Nazorovi dani 2010. u Postirima. Kao što je poznato, Vladimir Nazor je posebno zaslužan za očuvanje kontinuiteta hrvatske državnosti, hrvatske kulturne baštine, a posebno hrvatskog jezika. Rođen je u Postirama koja svake godine obilježava obljetnicu Nazorova rođenja.

U suradnji sa Filozofskim fakultetom Sveučilišta u Splitu, po prvi put, realiziran je međunarodni znanstveni skup pod nazivom „Nazor – književnost – je-

zik – povijest“. Pod visokim pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, u subotu, 22. svibnja 2010. održan je završni svečani program na kojemu je održan kulturno-umjetnički i zabavni program povodom 15. godišnjice kontinuiranog održavanja Nazorovih dana. Temeljem provedenog 5. po redu literarnog natječaja „NAZOR I MI“ kojega je objavila Agencija za odgoj i obrazovanje, u Natječaju su sudjelovale 32 škole, sa ukupno prijavljena 64 uratka iz osnovnih škola diljem Republike Hrvatske.

Povjerenstvo u sastavu: dr.sc. Lucija Puljak – predsjednica i članovi prof. Gita Dragičević i prof. Mila Biočina nagradilo je 3 najuspješnija literarna rada, a među njima i učenicu kameničke škole. 2. mjesto osvojila je Darija Posavec, učenica 5. a razreda OŠ „Ivana Rangera“ Kamenica, s literarnim radom „VOZEL“ uz mentoricu Mirjanu Posavec.

Nakon predstavljanja svih učenika, učenicima i njihovim mentorima podijeljene su Diplome „Vladimir Nazor“, a njihovim mentorima, predstavnicima škola uručene su zahvalnice. Čini se kako je ovo prvi put da se kajkavski izričaj ‘uvukao’ u srce čakavštine – maleno mjesto Postire na otoku Braču.

KULTURNA BAŠTINA-MUĆ

Svake godine OŠ kneza Branimira raspisuje natječaj Hrvatska kulturna baština na koji se mogu prijaviti učenici svojim literarnim i likovnim radovima. Ove je godine naša učenica Barbara Posavec nagrađena za literarni rad Zela, bom...

*Ed sonca bom zela toplino,
ed mefhoga cvieta vedrino,
ed tronika rosneg frižino,
ed ljetnega, črlenega maka milino.*

*Stari hrast mi bo dal mudrost,
mala sernica plahest,
ftiči mi boju dali nebesku stvarnest,
ma mati – viečnu radost.*

BAŠTINA NAŠEG KRAJA KROZ OBJEKTIV NAŠIH UČENICA

Fotografirajući oko svoje škole, učenice Darija Posavec, Magdalena Županić, Anastazija Huđ i Andrea Kuček željele su nam prenijeti svoje viđenje očuvane prirode, starih predmeta i zanata i time trajno sačuvati bogatu kulturnu baštinu našeg kraja.

LONČARSTVO

PEGLA

STARA HIŽA

KLOPOTEC

ZAGORSKI
PURAN

TUNJICA

RIHELJ

DRVENI KOTAČ

PITALI SMO...

Neki predmeti koji pripadaju staroj kulturi našeg kraja, nama su potpuna nepoznanica. Da bi smo saznali nešto više, upitali smo starije generacije o nekim predmetima:

Čemu je služio rihelj? Rihelj je služio za pročešljavanje slame kod izrade korpica. **Zašto drveni kotač?** Za kola koja su vukle domaće životinje koristio se drveni kotač. Vožnja nije bila ugodna, ali gumeni kotač je tada bila potpuna nepoznanica ljudima našeg kraja. **Što je klopotec?** Klopotec se ujesen postavljao u vinograde kako bi tjerao kradljivce grožđa. Klopotec i danas klopoče na našim bregima kad je grožđe zrelo.

20. siječnja 2010. godine u našoj školi održana je međuopćinska smotra Lidrana. Na smotri je predstavljeno 25 literarnih i novinarskih radova te je izvedeno devet scenskih nastupa. Učenici naše škole su se novinarskim radovima plasirali na županijsku smotru: Ovisnost o Internetu, Darije Posavec te esej Blaženke Vresk Prijateljstvo čini veliko srce i male stvari. Svi sudionici Lidrana pokazali su zavidnu razinu scenskog nastupa.

Prijateljstvo čini veliko srce i male stvari

“Tvoja su prava ono što smiješ raditi i ono što ljudi koji su odgovorni za tebe moraju napraviti da budeš sretan/a i zadovoljan/a. Naravno, i ti imaš odgovornosti...” Tako je nekako sat započela moja učiteljica. Bio je to jedan od onih uobičajenih sati kada smo s nestrpljenjem iščekivali kraj jer će tada započeti neka zanimljiva igra. Sjećam se kako smo na kraju sata zaigrali igru s karticama na temu Dječjih prava. Od tada je prošlo mnogo vremena...

Već bih na to bila zaboravila da on nije došao u naš razred. Bio je kraj šestog razreda. Razrednica je ušla u razred, za njom ravnateljica i nizak dječak okruglih očiju. Osim što je bio sitnije građe, od nas se razlikovao i još nečim – bio je Rom. Kad smo ostali sami, novi učenik nam se predstavio, a razrednica je zamolila dvojicu učenika da mu pokažu školu. Danas mislim kako joj je to bio izgovor za ono što nam je tada rekla tihim i ozbiljnim glasom: „Znam da je Rom i da možda imate predrasude prema Romima, ali molim vas, dajte mu priliku.“ Osjetili smo kako je sada vrlo ozbiljna i kako je ovo važno. Te riječi mi i danas zvone u ušima, a ono što se tada uvuklo u naša srca tinja i dandanas u njima. Dapače, sada se pretvorilo u nešto veće.

U početku je bilo strašno čudno imati novog učenika, no s vremenom smo se počeli upoznavati. Mislim da smo već tada naslućivali kako se iza vedrog osmijeha i vedrih očiju krije tužna životna priča. Pokušali smo mu dati potporu – neki više, neki manje. Učenici drugih razreda zanimali su se za njega, neki bi ga ismijavali, no s vremenom kao da više nije bio tako velika atrakcija u školi. Škola je nastavila živjeti svojim uobičajenim životom. Bilo je jasno kako novi učenik ima podršku svih učitelja. U našem je razredu postao vrlo važan i nezamjenjiv. Počeo nam je ukazivati na to kako svađe i sukobi nemaju smisla jer su razlozi naših svađa tako bezazleni. Možda ga tada nismo shvaćali, ali smo to razumjeli, osjećali. Da bude jasno, imao je on i svojih mana, no činilo se kako smo se konačno prilagodili - on nama i mi njemu.

Da, shvatili ste, ovo je priča o Miljanu – dječaku koji se seli iz udomiteljske obitelji u udomiteljsku obitelj. Roditelji su od njega tražili da kući donosi novac i brine za mnogobrojnu obitelj te je zbog toga zapostavljao školu. Skupljao je staro željezo, često je spavao pod vedrim nebom, a jeo bi – rijetko. Ovaj je put udomljen u našem kraju i tako završio u našoj školi jer u Sisku u udomiteljskim obiteljima nema mjesta. Završio je šesti razred. Miljan nije s nastave izostao ni jednog sata iako je sam priznao kako je prije znao bježati s nastave. Pohvaljen je za svoje ponašanje, a mi smo ga izabrali za zamjenika predsjednika razreda. No Miljan se nekako povukao u sebe i sve bi duže ostajao u školi. Znao nam se požaliti kako mu u udomiteljskoj obitelji nije lijepo i da se dešavaju ne baš lijepe stvari, ali nam je zabranio bilo kome to reći kako ga ne bi premjestili iz ove škole. Nakon nekog vremena to je primijetila i razrednica. Odjednom je došla obavijest kako se Miljan seli u drugu udomiteljsku obitelj.

Iza Miljana ostala je velika praznina – postalo je kristalno jasno kako nam je bio najbolji prijatelj i kako je iz nas uvijek znao izvući ono najbolje. Na kraju svega ne znam je li život njemu pružio sve ono što je on tako vješto pronalazio u nama. Odrasli brinu da mu bude bolje, no čini se kako nije previše sretan. To dobro puno je prepreka i čudnih rješenja.

Na odlasku, suze su počele teći same od sebe. Sve nas je pozdravio i obećao da će se javiti pismom. Tog smo dana svi zajedno otišli autobusom do njegove stanice i mahnuli mu posljednji put. Znao, od tog se trena nadamo kako će se ipak vratiti u naš razred.

Danas se više ne igram s karticama Dječjih prava. Mislim da znam ono najvažnije – bez ljudi dobra srca ona su ipak samo slova na papiru. Sjećate se one tople iskre u meni, one s početka priče? Sada se rasplamsala i pokazala mi kako svi možemo imati veliko srce i činiti sasvim male stvari. Stvari koje život znače.

Učenica (autorica): Blaženka Vresk, 7.a

draga domaća riječ 2009.

VOZEL

Ima vozela v meni.
Čobi.
Spi.
Muči.

Raspetljati ga nemre saki.

Ima vozela v meni.
Zavezuni.
Zavožluni.
Jaki.

Liepa bi ga riječ mogla
raspetljati.

Ovom je pjesmom naša učenica, Darija Posavec, očarala povjerenstvo i osvojila prvu nagradu u dječjoj konkurenciji na 29. kajkavskom književnom natječaju Draga domaća riječ. Već nekoliko godina imamo prilike slušati predivne stihove naše Darije, pa je vrijeme da saznamo što je sve nadahnjuje i kako nastaju njezini stihovi. U razgovoru s njom saznali smo mnoštvo zanimljivih podataka o njezinoj poeziji i želji da jednom postane i poznata književnica.

Od svih tvojih pjesama, koja ti je najdraža?

Od svih mojih pjesama, kao što i sigurno sami pretpostavljate, najdraža mi je "Vozel". Nastala je u teškim trenucima, a ujedno mi i donijela veliku radost; prvu nagradu.

O čemu voliš najviše pisati?

Najviše volim pisati o prirodi i osjećajima. Priroda je nešto savršeno i jako me nadahnjuje, a osjećaji su jaki i samo ih treba zapisati.

Kako je nastala pjesma Vozel?

Pjesma Vozel nastala je sasvim slučajno. Tijekom šivanja djed me upitao: "Kak buš vej napravila vozela?", a ja nisam znala što je to vozela. Mama mi je objasnila tu riječ. Jednog dana mi je u školi bilo jako teško i pod odmorom sjetila sam se mamina objašnjenja riječi vozela i tako je nastala pjesma.

Kako si se osjećala dobivši prvu nagradu?

Uh, to je bilo veliko iznenađenje.

Već godinama sudjelujem na natječaju Draga domaća riječ i ovo je bilo prvi puta da sam dobila nagradu. Osjećala sam se sretno i ponosno.

Gdje su sve objavljene tvoje pjesme?

Moje pjesme objavljene su u zbornicima mnogih natječaja, a na Dragoj domaćoj riječi sudjelujem od 3. razreda

Imaš li kakav savjet za sve one koji pokušavaju pisati pjesme?

Kad vam je teško ili kad ste radostni, pokušajte zapisati svoje misli. Olakšajte si zapisivanjem na papiru, unesite svoje osjećaje u riječi i pokušajte te riječi personificirati, kao što to radim ja.

Kome posvećuješ svoje pjesme?

Za sada još nikome nisam posvetila svoju pjesmu, no možda u skorijoj budućnosti i posvetim nekome. Nikada se ne zna.

Pisanje pjesama, kaže Darija, njen je hobi i jako ju veseli. No nije to njezina jedina nagrada. Na 5. literarnom natječaju Nazor i mi, pjesmom *Sviet je liepi, a življenje je dar s neba*, osvojila je drugu nagradu.

Osim Darije i drugi učenici naše škole vole pisati pjesme i vjerno sudjeluju na ovom književnom natječaju. Ove godine objavljene su i pjesme Tajane Husnjak, Ivane Kučej, Josipe Držaić i Jurice Vresk.

Svima njima čestitamo i želimo uspjeha u daljnjem stvaralaštvu!

Svi sme napravljeni ed zviezd

Štiela bi zviezda biti

Kosjenke pot esvietliti,
Babe Mokoš zlate derivati
Jagora zviezdinu prašinu eviti.
Regoču jakest dati.

Štiela bi nočnim nebem leteti
Nevu v nebesa edpeljati
ž njo debrotu pe ljudmi
Pesipati.

Zviezda nie biti lefke
Sakemu živemu pedariti neke tre-
ba,
Nekemu kemadič sonca
Nekemu falačec neba.

Štiela bi zviezda pestati
Siem falaček sebe dati
Čez viečnest, baš tak kak Ivana,
Putuvati, putuvati...

Josipa Držaić, 6.b

Da pravu ljubaf imaš ti
Misliš some no nju.
Sake jutre se budiš
I jasne ti je – bila je tu.

V sercu je zablesnula
Kak grmljavine nit
Čez tiele se preširila
A bila je iskrice mola.

Da pervu ljubaf zgubiš
Cieli sviet se zruši,
Se je edjenput nestale
V sercu je siena...

Ljubaf je nike več ed jednega tre-
na.

Jurica Vresk, 7.a

Najdi me

Na vuletje najdi me
Na zelenem tronjiku,
Kre žotega jaglaca,
Spoda rascvietale čriešnje.
Tu se skrivam...

V lete najdi me
Na morske stiene,
Kre plavega mora,
Spoda žarkega sonca.
Tu se skrivam...

V jesen najdi me
Na tihem dieždu,
Kre zrielega grozdja,
Spoda suhega listja.
Tu se skrivam...

Po zime najdi me
Na tihem briegu,
Kre stare hiže,
Spoda niežnih pahulj.
Tu se skrivam...

Tu se skrivam...
... tu me najdi.

Tajana Husnjak, 6.a

Ko ja znom

Znom biti srečna
Kak ftič na grane.

Znom biti dobra
Kak bakin krujek.

Znom biti vesela
Kak veter v hoste.

Znom se smejati
Kak mole diete sve mome.

Znom voljeti druge
Kak nebe volji sonce.

Znom zake me ti
Sake jutre glediš.

Ivana Kučej, 6.a

NASTAVNICI ČINE SVIJET DRUGAČIJIM:

“Mi smo kamenčići koji usmjeruju tok vode, koji onda mijenja tok potoka, koji zatim mijenja obale rijeke, pa onda mijenja krajolik, zatim puni jezera, pa osigurava vodu tisućama, zatim isparava u oblake, mijenja vrijeme i konačno utječe na sudbinu čovječanstva...

Eric Jensen; Super-nastava

Najstariji učitelj u školi

Stjepan Udžbinec, učitelj likovne kulture, najstariji je učitelj u našoj školi. Iduće godine odlazi u mirovinu, nakon 40 godina koje je proveo u radu s djecom. Nije bio samo naš učitelj, nego i učitelj naših mama i baka. Vjerujem da ćete se složiti da je to dovoljan razlog da razgovaramo s njim i saznamo kako je to raditi u školi.

Biografija u nekoliko rečenica?

Rođen sam 5.2. 1945. u Pavlovcu, općini Grubišno Polje. Osnovnu sam školu pohađao u Velikom Grđevcu, a srednju u Splitu. Nakon srednje škole završio sam Pedagošku akademiju i likovni odgoj u Zagrebu. Od 1970. zaposlen sam u OŠ Višnjica i u OŠ Ivana Rangera u Kamenici.

Što vas je privuklo učiteljskom poslu?

Najviše me privukla misao da ću raditi s mladima i prenositi svoje znanje na djecu.

Što vam je najbolje u radu s djecom?

Najviše mi se sviđa njihova iskrenost, mašta i kreativnost koja se najbolje može izraziti upravo u likovnom odgoju.

Koliko godina već predajete?

Predajem već punih 40 godina i nije mi žao niti jedne sekunde provedene u radu s djecom.

Djeca i škola nekad (kada ste počeli raditi) i sada (pri kraju vašeg radnog vijeka)?

Velika je razlika u kulturi ponašanja između djece, nekad kada sam počeo raditi i sada. Danas se vidi da je zapostavljen odgoj u obitelji i da su djeca puno slobodnija, imaju više toga, a puno manje se trude i rade.

Što biste vratili u škole?

U škole bih vratio više praktičnog rada i discipline.

Pamtite li neke posebne događaje u vašem radu?

Najviše ću pamtiti nagrade koje sam osvojio, posebno 2. mjesto u Hrvatskoj i 2. mjesto u bivšoj državi.

Jeste li strogi učitelj?

Naravno da nisam, ali o tome trebate pitati moje učenike.

Jeste li na kojeg učenika posebno utjecali?

Na više njih...

Ponosite li se nečim posebnim iz svog rada, kojim učenicom?

Ima više učenika na koje sam izričito ponosan...

Radujete li se skoroj mirovini?

Ne posebno....

Što će vam najviše nedostajati?

Svakodnevno prisustvo djece, veselje, nepredviđeni događaji, novi kreativni uspjesi...

Kako ćete provoditi vrijeme?

Bavit ću se raznim aktivnostima.

Na kraju, što biste savjetovali svojim učenicima?

Ponašajte se pristojnije i kulturnije, puno radite, trudite se i ne odustajte dok ne dođete do željenog cilja. Budite uporni u svom radu.

BICIKL

Već se dugo vozim biciklom. Nikad nisam ni sanjala o tome, ali dogodilo se. Učiteljica nam je rekla da ćemo polagati ispit i poligon za dozvolu vožnje biciklom. Bila sam sretna. Rekla je i da ćemo dobiti darove. Na početku smo pisali probni ispit. Nije se činio pretežak, iako je bilo stvari koje nisam znala.

Već idući sat smo se počeli pripremati. Učili smo mnogo toga, od znakova do raskrižja. Mene su se najviše dojmila raskrižja. Dobili smo knjižice i rješavali smo testove na računalu. Puno smo naučili...

Došao je i taj dan. Dan polaganja ispita. Isprva me bilo strah, ali na kraju sam bila sretna jer sam prošla. Nakon toga išli smo na poligon. Napokon smo dobili darove. Svi smo bili sretni. Škola je dobila i dva bicikla. Vozila sam i napravila greške, ali nadam se da ću to svladati i dobiti dozvolu. Poligon je dosta težak, ali treba vježbati. Ima puno prepreka. Sve nas je bilo strah, no na kraju smo svi htjeli voziti više puta. Svi smo se slikali, ali i super nasmijali, te jedva čekamo da opet idemo van na vožnju.

Ivana Svetec, 5.a

MOJA OČEKIVANJA OD PROMETNE ŠKOLE

Svatko ima u životu očekivanja, pa tako i ja. Ovaj put su moje misli usmjerene na školu prometa. Nakon prometnog dijela uslijedila je vožnja biciklom. Bojala sam se. Poligon je izgledao težak i naporan. Kada sam prvi put probala – potonule su mi sve lađe. Srušila sam gotovo sve čunjiće i vjerujte – nije mi baš bilo drago. Ali - drugi put je bilo puno bolje. Na kraju znam da ćemo se svi potruditi i dati sve od sebe.

Voljela bih da svi prođemo, naučimo voziti bicikl, upoznamo sva prometna pravila. Znam da će tada učiteljica biti ponosna na sve nas.

Lorena Paljak, 5.a

U kameničkoj osnovnoj školi, u suradnji MUP-a, Agencije za odgoj i obrazovanje i županijskog tima za prometnu preventivu, prvi je put organizirana prometna izobrazba učenika prema posebnom programu. Ovakav poseban program druge bi godine trebao postati obavezan za učenike petih razreda u cijeloj Hrvatskoj. Program se provodi radi povećanja prometne preventive, smanjenja broja prometnih nesreća i stradavanja djece u njima. Obuhvaća teorijsku pripremu, a zatim vožnju biciklom na prometnom poligonu prema naputcima županijskog tima.

Učiteljica tehničke kulture te učitelj informatike također su pokazali svoje umijeće u vožnji biciklom...

Od malih nogu svi promatramo i zamišljamo vožnju u policijskom autu. Učenici nižih razreda dobili su priliku razgledati unutrašnjost policijskog auta. Policajci su bili zaista susretljivi i strpljivo odgovarali na sva postavljena pitanja o policijskom autu. Stričeki policajci su bili toliko dobri da bi možda i dali da isprobamo voziti auto-naravno da imamo vozačku.

...odlučili su da i oni moraju vježbati poligon kao i naši petaši!

Gdje stanuju boje?

Ima jedna dolina,
dolina šarenih boja,
koju je stvorila
mašta moja.

Noću nema tame,
jer tami nema mjesta,
samo šarenilo
puno puteva i cesta.

A zatim sunce
me zasjaji
i nebo se zaplavi,
a zlatna zraka sunca me probudi.

Luka Galić, 6.b

Jesen

Elena Kušenić, 2.a

Evo mjesec listopad,
Lišće žuto nastla hlad.

Drva se spremaju i sjeku,
Kesteni se beru i peku.

Beru se crvene jabuke
I zlatno žute kruške.

Kukuruz se zlata,
Hajdemo ga brati.

Dok u vinogradima grožđe zri,
U podrumima mošt vri.

Maja Maček, 4.b

Filip Vresk, 2.a

Djetinjstvo je kutija šarenih stvari
puna.
U srcu se čuva,
skriva.
Nitko je ne dira.

Ona je cvrkut ptica.
Osmijeh lica.
U tu kutiju svako srce stane.
Ona liječi suze i
rane.

Petar Županić. 6.b

Helena Vusić, 4.a

Moja zlatna dolina

Svaki čovjek ima svoju zlatnu dolinu gdje je proveo djetinjstvo. Moja dolina smještena je između Ivanšćice i Ravne Gore. Između rijeke Bednje i oranica, livada i šuma. To je malo mjesto Bedenec. Ljudi se bave poljoprivredom, stočarstvom, voćarstvom, vinogradarstvom. Mi djeca volimo ići na igralište, voziti se biciklima i igrati različite igre. Moj najdraži dio doline je iza dvorišta, gdje se mi djeca sastajemo i igramo. Tamo imamo stolić i klupe i svi volimo dolaziti. Meni je moja dolina najdraža i vjerujem da će mi ostati u sjećanju i kad odrastem.

Marko Vresk, 3.b

Kome dati odlikovanja?

Ako se pita mene
odlikovanje bi dobile sve žene,
jer navečer nam požele slatke snove i vode
nas kroz dane nove.

Ako se mene pita
odlikovanje bi dobila žita
jer svojim sjajem krasi polja
i svake godine sve su bolja.

Ako se mene pita
Odlikovanje bi dobila zvijezda
Jer čuva lastavičina gnijezda.
Ako se mene pita
Odlikovanje bi dala sreći
Jer to je dar najveći.

Antonija Jug, 5.a

Kako je nastala ljubičasta boja?

Jednog se dana plavi zumbul prišuljao crvenoj ruži. Zumbul je ružu snažno zagrlio. Ruža je plakala od sreće, a suze su padale na zumbul. Zumbul i ruža su otopili svoje boje i tako je nastala ljubičasta boja.

Eva Bahun, 2.b

Ivana Kidemet, 3.b

Može li knjiga disati?

A netko može reći da knjiga ne može disati, ali ja znam da ona diše. Knjiga diše slovima. Ona diše pričama. Ona diše pjesmama. Knjiga može biti i ptica, može biti i riba. Knjiga može biti stablo i vulkanska lava. Ona diše i plućima i škragama i lišćem. Knjiga diše onako kako pisac napiše.

David Paska, 2.b

Purpurno jutro
približava se
usamljenoj brezi.

Nina Husnjak, 5.a

Ivan Vresk, 1.b

Jedan list sanja
umotan u radost
paukove mreže.

Danijel Maček, 5.a

Patricija Grd, 2.a

Majčine oči

Dijete uvijek prati
nježne oči majke.
Dijete spava, anđele sanja
majka cjelov na
obrazu spušta.

I kad tuga prekrije lice
majka je tu da te
zagrla i ruku pruži.

Molitvom ga kroz
život
prati.
Dijete odraste
majčinu muku skrati,
tek kad postane majka
djelici ljubavi vrati.

Ivana Flegar, 3.a

Josipa Držaić, 6.b

Ivan Kasal, 2.b

Ljubav

Volim te, al kako da ti
kažem. Pred drugima se
pretvaram i lažem.

Valentinovo se bliži!
Odlučih tad, prilika je da
Mu to kažem sad.

Samo da znate kako mi
Je muka hoće li do njega
Stići moja poruka.

Mihaela, 4.b

Lukrecija Mavrek, 3.b

U noći crnoj
pauk pao je.
Jutro doživlje.

Marko Jakopović, 5.a

Bijela breza
nagnula se
Jesen doživlje.

Dorotea Kostanjevec, 5.a

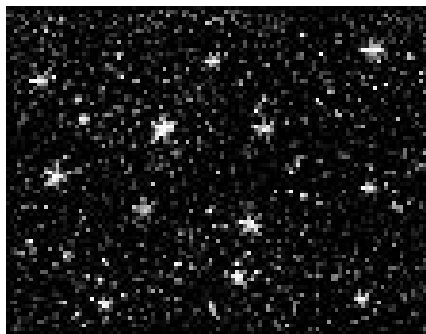
U susretu s ljepotom

U susretu s ljepotom
meni promijeni se boja lica.
Kad susretnem ljepotu
ja poletio bih kao ptica.

Svi se pitamo.
Što uopće ljepota znači?
To je nešto neopisivo
Što uvijek u životu možeš naći

I to je nešto što uvijek zrači.

Jurica Vresk, 7.a

Ivan Vrbančić, 3.a

Na crnom nebu
bez ičega
sjaji se nada.

Ivana Svetec, 5.a

Jesenji list

Jutro je. Tmurni oblaci su na visokom
nebu. Ja sam na ogoljelom drvetu na
kojem nema ni traga drugom lišću. Svi su
ostali listovi na tlu. Hladni vjetrovi pušu
i meni je veoma hladno. Tužan sam jer
nemam s kime razgovarati. Došao je i taj
dan kad sam i ja morao pasti na tlo među
druge listove, moje prijatelje. Kad sam
padao na tlo bilo me strah kako ću ja dalje
boraviti. Pao sam na jednog svog prijatelja
i on se počeo ljutiti. Onda više nismo
razgovarali. Bio sam tužan jer sam izgubio
najboljeg prijatelja. Za nekoliko dana
došao je jež koji je htio urediti svoj stan za
zimu. Uzeo je i druge listove, ali je opazio
mene i mog prijatelja. Ja i moj prijatelj
bili smo malo veći od ostalih listova pa je i nas
uzeo. Bio sam sretan jer sam znao da mi
više neće biti hladno. Bio sam sretan jer
sam napokon živio boljim životom.

Sandra Bahun, 4b

Mirna Zrinski, 1.a

Pahulja mala leti,
nikako da sleti,
dobro se sjeti, pa se
u snjegovica zaleti.

Čudnu igru igraš,
a godina mnogo nemaš,
hrabrosti imaš,
zašto za savjet ne pitaš?

Pahuljo mala
previše si se zaigrala,
ne ćeš daleko stići,
nemoj snjegovicu prići!

Luka Galić, 6.b

Klara Zagorščak, 2.a

Nitko ne misli na mene

Bio je to jedan lijep dan, subota 18.1.2010.
Taj sam dan bila sam jako usamljena. Mama
i tata radili su popodne, sestra je bila na
rođendanu, a baka na kolinama. Nisam znala
što raditi. Bila sam jako usamljena, sama u
kući da ništa ne radim. Mojih prijatelja nije
bilo kod kuće.
U kući sam samo sjedila i čekala da netko
dođe ili nazove, ali nije bilo nikoga.
Bila sam tako usamljena kao da sam sama
na cijelom svijetu. Nitko od prolaznika nije
prolazio. Osjećala sam se tužno, usamljeno,
a pomalo sam bila u strahu da mi netko ne
dođe i ukrade nešto, ili me otme. Napokon
su došli moji roditelji i baka. Mama mi je
kupila čokoladu i vidjela sam da je na njoj
pisao datum proizvodnje 18.1.2010. Bila sam
iznenađena! Tata mi je donio dvije kemijske
i rekao da je baš takve tražio cijeli dan. Baka
mi je donijela kekse i rekla da ih je kupila
kad je išla na koline. Poslije mi je došla i seka
i donijela zviždaljku. Rekla je da ju je čuvala
cijeli rođendan za mene. Tada sam shvati-
la da baš na dan kad sam bila usamljena i
mislila da nitko ne misli na mene da je tad
cijela moja obitelj mislila na mene. Kad sam
to shvatila bila sam toliko sretna da ne mogu
reći. Navečer smo svi lijepo večerali i bila sam
sretna jer imam obitelj koja me voli i misli
na mene.

Iva Antekolović, 4.b

Zašto volim snijeg

Ja volim snijeg zato što je bijele boje. Volim njegove pahuljice kad se rastope na mojem dlanu. Mogu se grudati, praviti snjegovića, sanjkati se, skijati. Od njega mogu svašta praviti, na primjer snježne grude za grudanje. Lijepo je hodati po snijegu, kad škripi pod nogama. Volim i trčati s prijateljima po snijegu, iako je hladno za ruke i noge. Jako volim snijeg i radujem se i jedva čekam da padne.

Doroteja Željezić, 3.b

Jedna pahulja mala
na dlan mi pala.
“Ne boj se, nisi sama!
Živi svoj san meni na dlanu
i to cijeli dan.“

Danijel Željezić, 6.a

Zašto bi TZK uvijek morao biti u dvorani ili na igralištu samo kad je lijepo vrijeme. Naša prof. TZK pokazala je učenicima kako se igra nogomet na snijegu. Neizostavno je bilo i sanjkanje i grudanje. Pa tko onda ne bi volio tjelesni...

Pahulja

Pahulja pala mi na dlan
i priča mi priču.
Priča o djeci,
Priča o zimi,
Priča o miru.

Pahulja pala mi na dlan
i priča mi priču.
Priča o Isusu,
Priča o Božiću.
Priča o ljubavi.

Marko Canjuga, 6.a

Karlo Željezić, 3.b

Medo se prerano probudio

Jednog kasnog jesenskog dana otišao sam spavati zimski san. Na spavanje su otišle i druge životinje. San mi se činio vrlo dug. Nakon nekoliko tjedana probudio sam se. Prerano, bila je još zima. Sve životinje su još spavale. Izašao sam iz svog brloga, a vani su bili samo zečevi koji su tražili hranu. Bilo je jako hladno i puno snijega. Vidio sam da sam se prerano probudio. Zajedno sa zečevima malo sam uživao na snijegu, a onda sam otišao opet u svoj brlog. Zaspao sam opet zimski san i probudio se jednog lijepog sunčanog proljetnog dana.

Marko Vresk, 3.b

Marko Cerovčec, 3.b

Proljeće

U naše krajeve stiglo je proljeće, svakim danom postaje sve toplije i toplije. Primijetio sam da je trava sve zelenija, a svuda se žute jaglaci, visibabe svojim bijelim glavicama kao da su ponosne na dolazak proljeća. Cijela priroda se budi iz zimskog sna i svaka biljka i životinja kao i mi ljudi. Kao da počinje novi život iz početka, kao da se svi ponovo rađamo.

Marko Črepinko, 3.b

Nela Fištrek, 4.a

Proljeće

Jednog sam proljetnog dana krenuo u šetnju. Na polovici puta ugledao sam na mladoj voćci zbor ptica pjevačica kako cvrkuću svoje vesele pjesme. Kada sam došao u šumu, osjetio sam proljetni miris šumarica i ljubičica koje su lijepo cvjetale. Ubrao sam ih nekoliko za mamu. Vratio sam se kući i otišao u voćnjak do jedne voćke koja je cvjetala usred voćnjaka. Oko te voćke nadlijetali su šareni leptiri. Nekoliko pčela oprášivalo je cvjetove i zujalo oko voćaka. Najviše volim proljeće.

Petar Čikač, 4.a

Stiglo je proljeće

Otopio se snijeg. Proljeće se budi, sva priroda se zeleni. Jaglaci polagano okreću svoje cvjetove prema suncu. Visibabe su spustile svoje bijele glavice. Proljetno cvijeće je počelo cvjetati, sva stabla su u pupovima. Priroda se budi. Svako jutro čujem veseli pjev ptica. I one se vesele toplim zrakama sunca. Djeca se raduju proljeću i igri, a naši roditelji, bake i djedovi ponekad teško uzdišu koliko ih posla čeka. Ipak moramo priznati da je proljeće jedno od najljepših godišnjih doba puno šarenih boja i mirisa.

Helena Županić, 3a

Maja Husnjak, 3.a

Smijeh u vrtu

Bilo je proljeće i svi su u svojem vrtu nešto sadili, a ja nisam imala ideje. Tada sam se sjetila da bi mogla posaditi ruže. Jednog sam jutra rano ustala i otišla u svoj vrt. Uzela sam sadnicu i posadila je. Svako-ga sam je dana zalijevala i brinula se za nju. Tjedan dana je padala kiša. Nakon tog tjedna sam se vratila u svoj vrt. Susjeda koja je na balkonu pila kavu, počela se jako smijati, a i drugi su se počeli smijati. Samo sam ja primijetila da one ruže iz moga vrte izazivaju osmijeh.

Lukrecija Mavrek, 3.b

Proljetno raspoloženje u 3.a

Stiglo je proljeće

Proljeće je stiglo, zimi je kraj. Proljeće mi je najdraže godišnje doba jer se sve počelo buditi iz zimskog sna. Procvjetali su i prvi cvjetovi. Trava je počela zelenjeti a drveće je počelo pupati. Dani su duži, a noći kraće. Sunce svakim danom sve jače grije i svojim toplim zrakama nas mami van iz kuće. Ljudi su se počeli baviti poljoprivrednim poslovima, obrezuju voćke, vinograde, pripremaju vrtove za sadnju povrća. Ptice veselo cvrkuću i rade svoja gnijezda. Mi, djeca sve više vremena provodimo na suncu. Volim proljeće i svaki dan uživam u njemu.

Marin Husnjak, 4.a

Deutsch in der Schule

Literarische Werke im Deutschunterricht

Klasse

Gedichte

Fleißig und lustig
gut und attraktiv
wolkenlos und sympatisch-
Meine Freunde.

Fröhlich und sympatisch
lustig und klug
für mich wichtig-
Mein Freund.

Marijana Strupar, 6.a Klasse

Kristina Maček, 6.b Klasse

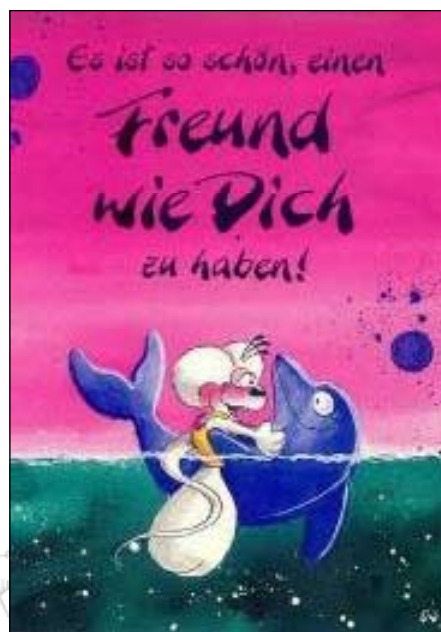

Gut und lieb
gesund und krank
schlank und satt
Für mich wichtig-
Mein Freund.

Tajana Husnjak, 6.a Klasse

Neugierig und klug
lieb und glücklich
manchmal schlau-
Mein Hund.

Helena Kučej, 6.a Klasse

Klein, groß
fleißig, faul
gut und schlecht-
das ist Schüler.

Anamarija Štefičar, 6.a Klasse

Gitarre ist ein kleines Instrument.
Immer wollte ich sie haben.
Toll
Alt
Richtig
Rot
Endlich ist sie meins.

Danijel Maček, 5.Klasse

WITZE:

“Warum legen Hühner Eier???”,
fragt Tino seiner Vater.
“Wenn sie sie werfen, dann gehen die Eier kaputt!”

Geige ist Instrument
Etwas schön spielt
Instrument ist klein
Geige liebe ich spielen
Ende dieses Gedichtes.

Antonija Jug, 5. Klasse

Klavier ist ein Instrument
Liebe ich Klavier spielen
Ana spielt Klavier
Von morgens bis abends
spiele ich Klavier
Ich liebe Klavier
Endlich habe ich sie
Rosa ist mein Klavier.

Dorotea Kostanjevec, 5. Klasse

Gitarre ist mein Lieblingsinstrument
Ich liebe Gitarre
Ton ist super
Author ist ich
Regal ist ihr Platz
Regel sind nicht wichtig
Eben spiele ich Gitarre.

Josipa Vresk, 5. Klasse

OUR DAYTRIP TO OGULIN, THE TOWN OF FAIRYTALES

Ogulin is a town in north-western Croatia in the county of Karlovac. Ogulin was first mentioned in 1500 and it is connected to an important member of the Frankopan family, the Prince Bernard Frankopan. The prince built the renaissance castle of Ogulin in 1498. The castle now houses the County Museum, which opened in 1967. The town has two rivers, the Dobra and Zagorska Mreznica. Nearby is Lake Sabljaci, which is excellent for fishing and very attractive to tourists. In the area around Ogulin there are a number of ca-

ves; the most interesting is the Dobra abyss, known as the Đulin abyss (Đulin ponor). It leads into the largest speleological object in Croatia, called Medvedica, which is almost 16 400 metres long.

Klek Mountain is 1182 meters high and resembles a giant that is sleeping on its back. The mountain is the subject of much folklore and legends, especially witch related legends (legende o klečkim vješticama).

Ivana Brlić - Mažuranić (1874-1938) was one of the most famous Croatian writers. She was born in Ogulin into a well known Croatian family of Mažuranić. Her father Vladimir Mažuranić was a writer, lawyer and historian, her grandfather was the famous politician, the Croatian ban and poet Ivan Mažuranić, while her

grandmother, Aleksandra Mažuranić, was the sister of well known writer and one of keypersons of Croatian national revival movement, Dimitrije Demetar.

She married Vatroslav Brlić, a politician and lawyer and moved to Brod na Savi (today Slavonski Brod) where she lived for most of her life. She devoted all her work to her family and education. As the mother of seven, she had the ability to understand children very well.

Ivana Brlić-Mažuranić started writing poetry, diaries and essays rather early but her works were not published until the beginning of the 20th century.

Her book *The Marvelous Adventures and Misadventures of Hlapić the Apprentice* (also known as *The Brave Adventures of Lapitch and Čudnovate zgone i nezgone šegrta Hlapića*) really caught the literary public's eye. In the story, the poor apprentice Hlapić searches for his master's daughter as his luck turns for the better.

Her book *Croatian Tales of Long Ago* (*Priče iz davnine*) is among the most popular today.

In the book Mažuranić created new fairy-tales using names and motifs from the Slavic mythology of Croats. It was this that earned her comparisons to Hans Christian Andersen.

She was also the first woman accepted into what is today the Croatian Academy of Sciences and Arts (HAZU). She died in Zagreb in 1938.

B
I
L
O

J
E

S
U
P
E
R!
E
R!

Marija
Canjuga

Nagradno putovanje na Krk

Bilo je super. Mnogo sam toga saznala.
Najbolji izlet do sada i najbolja ekipa.

Barbara Posavec

Nigdje nije bilo žurbe,
a stigli smo posjetiti
toliko mjesta, što mi se
jako sviđjelo.

Tina Cikač

Na Krku sam se sjajno provela te
naučila neke veoma zanimljive
stvari iz prošlosti, a koje su važ-
ne za nas Hrvate i vjernike.
Voda u moru je bila savršena te
sam se kući vratila puna slanah
dojmova

Jelena Šantalab

Zahvaljujući odličnom plasmanu na međužupanijskom natjecanju iz vjeronauka, Marija, Tina, Jelena i Barbara pozvane su na cjelodnevni izlet na otok Krk. Kako im je bilo prosudite sami.

Mariji, Tini i Jeleni želimo odličan uspjeh u srednjoj školi, a pozdravljamo nove članice Lorenu Paljak, Dariju Posavec i Valentinu Canjuga.

— LIKOVNI I LITERARNI RADOVI —

Evo anđeoskog glasa
Što dopire iz Jeruzalema.
Evo anđeoskog glasa
Što milo moli.
Evo anđeoskog glasa
Što tužno zbori.
Evo anđeoskog glasa
Što daleko se čuje:

Uskrsnuo je...

Kristina Maček, 6.b

Danijel Golub, 3.a

Zvijezda mog života

Zvijezdo
što sijaš
nad mnom,
uvodiš me
kroz život
osvjetljavaš mi put...

U životu
me prati,
ne dozvoli
da se patnja vrati...

Patricija Petak, 8.a

Modri šum vječnosti

Gledam tamo u daljinu
i tražim kraj,
a njega nema, nema
i nema...
šum mora čuje
se svugdje,
taj šum što
vječnost predstavlja...

Jelena Strupar, 8.a

Karlo Jug, 2.b

Na jesen će u prvi razred krenuti 12 učenika u matičnoj i 16 učenika u područnoj školi. Upitali smo ih kako im je u predškoli i što očekuju u prvom razredu. Dobili smo zanimljive odgovore koje želimo podijeliti s vama.

- 1. Kako vam se sviđa u predškoli?**
Jako nam je lijepo. Puno se igramo i crtamo. Sve je zaigrano.
- 2. Što najviše volite raditi ?**
Crtati, igrati toplo-hladno i žugati se s tetom. (terapija smijehom)
- 3. Što biste rekli o svojoj teti?**
Jako je dobra. Pristojna. Puno pomaže.
- 4. Želite li ići u školu?**
Da, svi želimo! Jedva čekamo školu.
- 5. Zašto moramo ići u školu?**
Da učimo. Da bismo puno znali. Zato jer moramo. Zato jer ćemo naučiti pisati i čitati.
- 6. Što mislite kako će biti u prvom razredu, što ćete raditi?**
Bit će teško. Zadaće će biti teške. Dobivat ćemo samo petice. Učit ćemo matematiku, španjolski i američki. Igrat ćemo se. Učit ćemo slova i jest ćemo.
- 7. Što najviše želite naučiti u školi?**
Crtati, jesti pizzu, pisati, računati...

NAŠI RADOVI!

ZAVRŠNA PREDSTAVA...

Osim što znamo pisati, čitati, crtati, svima smo pokazali da znamo i glumiti, pjevati i plesati. Pa nek onda netko veli da smo mali...

Pišem ti pismo...

Kada si posljednji puta nekome napisao/la pismo? Sigurno se ne sjećaš jer je to bilo davno ili možda nikada. Danas su pisma zaboravljena jer je lakše poslati sms poruku ili nekome napisati mail.

Kada si posljednji puta nekome poslao/la čestitku za Božić ili Uskrs? Sigurno ne baš u posljednje vrijeme jer je lakše uzeti slušalicu telefona i nekoga nazvati te čestitati.

Hajde, iznenadi nekoga i napiši pismo. Uzmi olovku u ruke i napiši nekoliko lijepih riječi, rečenica svojim najdražima, bilo prijateljima ili nekome iz obitelji. Sigurno ćeš toj osobi izmamiti osmijeh na lice te pomoći da se ne zaboravi ovaj stari, tradicionalan način širenja informacija.

Učenici 2.a razreda u knjižnici su upoznali priču Poštarska bajka, a zatim su i sami napisali pismo glavnom junaku.

Pitali smo...

Što je filatelija?

Filatelija je proučavanje i sistemsko sakupljanje poštanskih maraka i ostale poštanske dokumentacije.

Ako sakupljam marke, jesam li ja filatelist ili skupljač maraka?

Važno je razlikovati ova dva pojma. Skupljač maraka samo skuplja marke radi relaksacije i vizualnog užitka dok filatelist proučava svaku marku. Filatelistu nije važno da li ima svoju zbirku maraka, njemu je važna sama marka, njezin značaj i povijest.

Kada je izašla prva poštanska marka na svijetu?

Prva poštanska marka na svijetu, glasoviti Penny Black, u prometu se pojavila 6. svibnja 1840. godine, a njezin idejni tvorac bio je Rowland Hill.

Kada je izašla prva hrvatska poštanska marka?

9. rujna 1991. godine izašla je prva hrvatska marka u Republici Hrvatskoj. Na njoj se nalazi avion u čijoj je pozadini Zagrebačka katedrala i grad Dubrovnik.

Koja marka je posebna zbog svoje rijetkosti, a time je i najskuplja na tržištu?

Poštanska marka "Three-Skilling Yellow", izdana 1855. godine u Švedskoj, a mogla bi postići cijenu od 5 milijuna funti. Markica je izuzetno rijetka jer je greškom isprintana u žutoj boji iako je trebala biti zelena.

Do danas je preživjela samo zahvaljujući 14-godišnjem švedskom dječaku koji ju je spasio iz bakine kante za smeće 1885. godine i prodao za samo sedam kruna. Markica je od tada promijenila mnoge vlasnike i kod svake prodaje postigla rekordnu cijenu. Posljednji put prodana je 1996. godine anonimnom kupcu za 2,8 milijuna švicarskih franaka.

Ovo su samo osnovne informacije vezane uz filateliju. I mi u školi, u knjižnici, imamo kutak za filateliju koju uređuju mladi skupljači maraka, a možda uskoro i filatelisti. Filatelija nam otvara vrata za mnoge mogućnosti, od istraživanja povijesti, legenda, stvaranja priča do sklapanja novih prijateljstava sa drugim skupljačima maraka.

Pa onda, zašto ne bi i ti postao mladi filatelist?

Penny Black

"Three-Skilling Yellow"

Prva hrvatska redovita poštanska marka

Poštarski patuljak

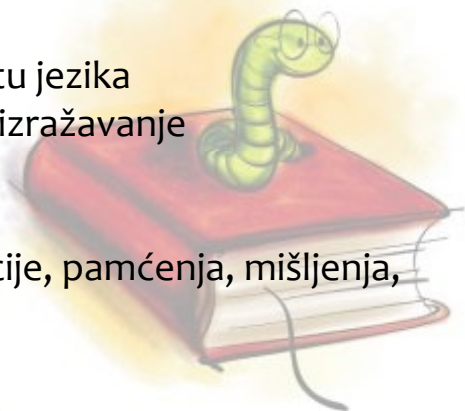

Najvjerniji filatelisti naše škole u kutku za filateliju u školskoj knjižnici

Djeca koja puno čitaju:

- bogate rječnik, razvijaju osjećaj za ljepotu jezika
- dobivaju poticaje za govorno i pismeno izražavanje
- usvajaju moralne vrijednosti
- stječu nova znanja i proširuju spoznaje
- razvijaju sposobnost pažnje, koncentracije, pamćenja, mišljenja, logičkog zaključivanja
- razvijaju kritičko mišljenje
- razvijaju maštu
- bogate svoj emocionalni svijet
- zabavno, zanimljivo i korisno provode svoje slobodno vrijeme

Željeli bi pročitati neku zanimljivu knjigu, a ne znate koju? Evo što poručuje Barbara Posavec, učenica 7.a razreda!

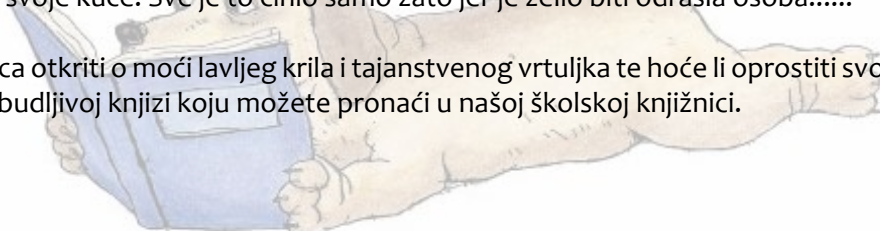
Cornelia Funke : GOSPODAR LOPOVA

Ovaj kriminalistički roman za djecu preporučila bih zbog njegove uzbudljivosti, napetosti i neizvjesnosti. Spisateljica čitatelja drži u neizvjesnosti do samoga kraja romana. Uz ovaj roman će te se i nasmijati slušajući iskustva nespretnog detektiva Viktora.

U ovom romanu shvatit ćete kako prijateljstvo pobjeđuje sve i koliko je zapravo lijepo biti dijete.

Bo i Prosper su braća. Nemaju majke. Bježe pred zlom tetkom Esther Hartlieb. Odlaze u Veneciju i tamo susreću bandu lopova. Ti lopovi su zapravo bila djeca koja nisu imala roditelje te su krađom preživljavali. Na čelu njihove skupine bio je Gospodar Lopova. Bilo je još tu troje djece: Osa, Riccio i Mosca. Sve što ukradu djeca prodaju Barbarossi koji smatra da je Gospodar Lopova neki snažan i odrastao čovjek. Tetka Hartlieb angažira detektiva Viktora da pronade Boa i Prospera. Viktor ih pronalazi, ali ih ne predaje tetki već im postaje najbolji prijatelj. Gospodar Lopova sređuje velik posao s gospodinom Conteom. Želio je da djeca ukradu lavlje krilo u kući Spavento. Djeca nisu ni slutila da će to krilo promijeniti njihov život. Nakon uspješne krađe krila shvaćaju da ih je gospodin Conte prevario te da im nije platio pravim već krivotvorenim novcem. Kasnije upoznaju gđu. Spavento i ona im otkriva tajnu o krilu koje su ukradli. Djeca saznaju da Gospodar Lopova (Scipio) nije lopov te da ih je sve prevario. On je zapravo bio mladi gospodin Massimo, sin najmoćnijeg čovjeka Venecije te da stvari koje im je donosio nije ukradio već ih je uzimao iz svoje kuće. Sve je to činio samo zato jer je želio biti odrasla osoba.....

Kakvu će tajnu djeca otkriti o moći lavljeg krila i tajanstvenog vrtuljka te hoće li oprostiti svom Gosodaru Lopova, saznajte u ovoj uzbudljivoj knjizi koju možete pronaći u našoj školskoj knjižnici.

EJNEČU

(Čitaj s desna na lijevo!)

Sigurno se pitaš: „Što je sad to?“. Prvo: privlačenje pažnje, drugo: činimo stvari zanimljivijima, treće: igra riječi, četiri: zabava. Vjerujem da ćeš odmah prepoznati o čemu je riječ jer pregledavajući tekst i slike sigurno stječeš uvid o temi ove stranice.

To je i najbolji način učenja, brz pregled sadržaja, uočavanje važnih stvari (boldirane riječi, kose riječi, slike...).

Mali zadatak za tebe! Upiši na crtu pravilnu naslovnu riječ teksta _____.

Nije teško, ni najmanje! Zar ne? Ako još nisi odgovorio, čitaj u ovom smjeru
Stvarima možemo pristupiti i na drugačiji način i učiniti ih zanimljivijima.

Dakle, pričat ćemo o super temi, učenju. Kada si to saznao, imaš nekoliko izbora. Možeš nastaviti dalje čitati i podsjetiti se kako bolje učiti i naučiti gradivo, možeš preskočiti ove stranice ili možeš čitati samo stvari koje će te zanimati.

Pa krenimo! Što ti prvo padne na pamet pri spomenu riječi učenje?

Evo kako razmišljaju naši učenici četvrtih razreda:

test plakati
dosada brisanje
razmišljanje pamćenje
zabava noćna mora riječi
učitelj TV, Internet muka knjiga
ljenčarenje
pisanje papir
škola ispiti torba
obveza čitanje

Naravno da nije uvijek lako učiti. Ponekad si umoran, loše si volje, imaš druge potrebe (gledanje TV-a, igranje igrica na kompu...), zaljubljen si pa ne možeš misliti o drugim stvarima... Ne gubi nadu i vjeru!

Važno je samo zapamtiti da učiš za sebe i da ćeš kad tad iskoristiti svoje znanje!

Ako si nezadovoljan situacijom u imeniku, pokušaj nešto promijeniti. Ti donosiš odluku hoćeš li u školu doći spreman ili nećeš, hoće li ti učenje biti zanimljivo ili neće. Ono što ti mi možemo ponuditi jesu savjeti o načinu učenja.

Postavi si cilj (što želim ostvariti)!

Što ću učiti, koliko mi za to treba vremena, koliko mogu naučiti?

Napravi plan!

Definiraj koje zadatke/ obveze misliš obaviti u jednom danu i kojim redoslijedom (pročitati knjigu, učiti hrvatski jezik, riješiti 80. stranicu zbirke zadataka iz matematike, napraviti pokus iz kemije...). Kada ispuniš zadatak, prekrži ga na listi (ovo pridonosi motivaciji i stvara osjećaj zadovoljstva).

Uči svaki dan, po mogućnosti u isto vrijeme i na istome mjestu.

Na taj način pripremaš mozak za rad te ćeš moći brže postići koncentraciju. Samim prilaženjem mjestu učenja znaš da ćeš tu nešto naučiti i osjećati se ugodno.

Uči redovito, lekciju po lekciju, a ne samo pred ispitivanje.

Izbjegavaš negativne ocjene, stres, napetost („hoću li se stići pripremiti?“).

Budi detektiv- postavljaš si pitanja tko, što, gdje, kako, kada... Aktivniji način učenja pomaže nam u boljem razumijevanju gradiva. Prati i na satu kada učitelji usmeno ispituju (na što treba obratiti pažnju...).

Neka ti gradivo bude jasno. Uči s razumijevanjem, a ne napamet.

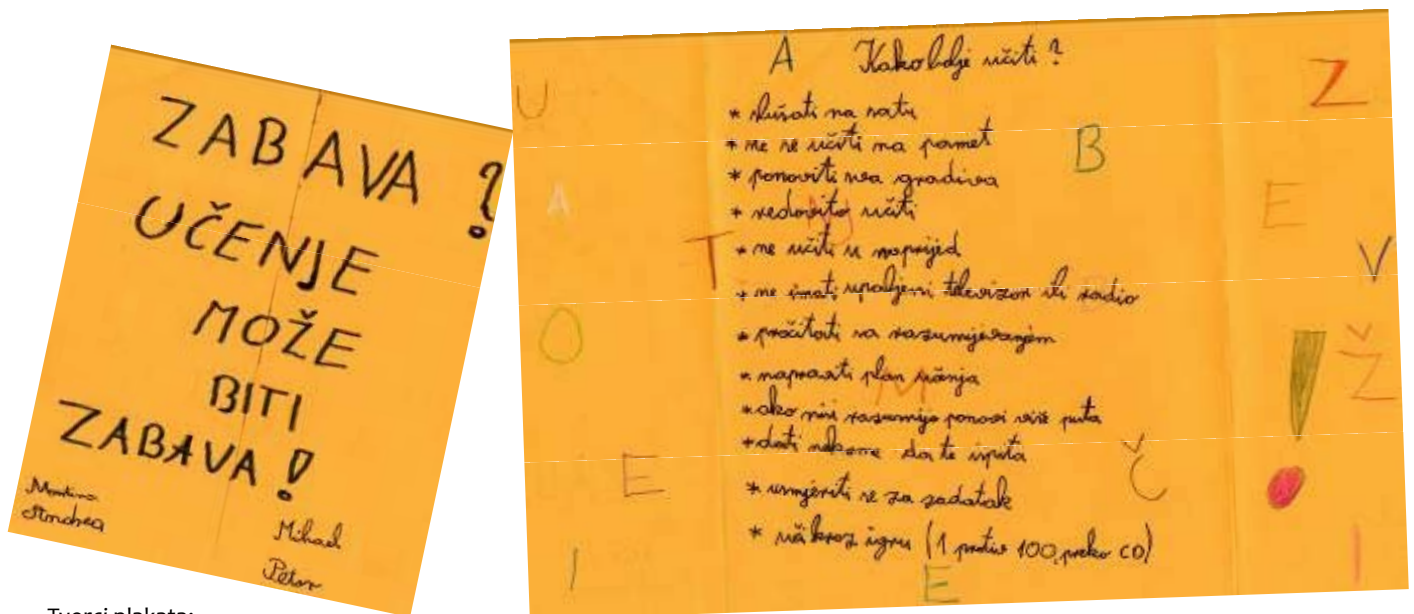
Pokušaj zapamtiti važne informacije. Ponovi vlastitim riječima što si učio. Ako ti nešto nije jasno, obrati se učiteljima, prijateljima, roditeljima za pomoć.

Ponavljaj gradivo (Repetitio est mater studiorum. Ponavljanje je majka znanja)

Sva istraživanja su pokazala da ponavljanjem duže zadržavamo informaciju.

Nagradi se za svaki uspjeh!

Pohvali se za uloženi trud. Sigurno da će i u imeniku zablistati dobra ocjena. Nagradi se kratkim odmorom, počasti se čokoladicom, prošeći...

Tvorci plakata:
učenici 4. razreda

O učenju možemo pričati na duuuugaačkooo i š i r o k o. Ali, nećemo sad. Mislim da je ovo dovoljno informacija za početak. No, odvoji još malo vremena pa šiknici u abecedu učenja (ima zanimljivih stvarčica). Sretno!

“Krenete li hrabro stazom svojih snova i pokušate živjeti život koji ste zamislili, doživjet ćete uspjeh... Rođeni ste za uspjeh, a ne za neuspjeh.”

Thoreau

zanimljivosti

- gotovo 50% uspjeha ovisi o tome koliko imamo pozitivno stajalište
- znanstvenici su otkrili da učenje može održati pamćenje i usporiti proces starenja mozga
- životno razdoblje u kojem je lakše učiti je u dobi od 20- 24 godine
- “muški” mozak lakše pamti apstraktne ideje, znakove, lakše se orijentira u prostoru. Smatra se da su muškarci jači u području prirodnih znanosti (matematika, fizika, kemija...)
- “ženski” mozak se lakše uživljava u stanja drugih ljudi, u osjećaje, socijalne konflikte, uspješniji je u obradi verbalnih podataka i jezične građe. Smatra se da su žene jače u području društvenih znanosti (povijest, biologija...)
- tijekom učenja trošimo mnogo kisika. Kad osjetimo umor, treba se odmoriti. U učenju su bitni kratki odmori nakon prvih znakova umora (kad osjećamo da gubimo nit u gradivu, kad počinjemo zuriti u prazno ili gledati kroz prozor...), jer je tada veća mogućnost obnavljanja energije. Dovoljno je prestati s učenjem na 3 do 5 minuta, prošetati i na kratko prekinuti s učenjem. Potom opet slijedi učenje.

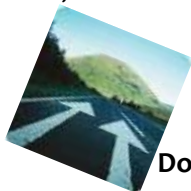
Školska stručna suradnica, Nikolina Županić

ABECEDA UČENJA

Aktivnost - budi aktivan na svakom satu, javljaj se i sudjeluj u raspravama. Tako ćeš puno toga zapamtiti već na samom satu.

Bilješke - pokušaj na satu bilježiti i ono što učitelj ne traži, a ti smatraš da je važno. Prilikom učenja bilježi natuknice, pojmove, radi umne mape...

Cilj - odredi si ciljeve koje želiš postići za određeni dan ili godinu.

Domaća zadaća- redovito i samostalno piši zadaće jer time odrađuješ pola posla u učenju. Naravno, ako ti nešto nije jasno, pitaj nekoga za pomoć.

Energija- učenje je teški psihički proces i traži puno energije koju možeš osigurati pravilnom prehranom, odmorima i kretanjem.

Fobije – izbjegni bilo kakvu fobiju od škole, ispita ili neuspjeha kontinuiranim radom i učenjem. Dobro se pripremi, duboko diši...

Gradivo – olakšaj si usvajanje gradiva tako da učiš svakodnevno, na istom mjestu, u isto vrijeme, bez glazbe i televizije.

Instrukcije – ako imaš problema s nekim gradivom potraži pomoć prijatelja, starije braće ili učitelja.

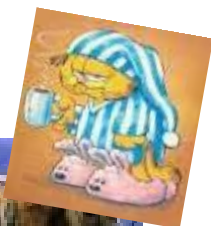

Jedinstvenost – budi poseban i jedinstven! Uči za sebe i na način koji ti najviše odgovara.

Knjige – Neka ti knjige ne budu strane u životu. Čitaj, puno čitaj jer time ulaziš u čudesan svijet novih riječi, spoznaja i znanja, bogatiš svoj rječnik i kulturu!

Lijenost- izbjegavaj biti lijen. Sve što možeš učini odmah jer trud se uvijek isplati.

Marljivost- svakom zadatku pristupi marljivo. Pokaži sve što znaš i možeš, izvršavaj svoje školske obveze jer i to ulazi u cjelokupnu ocjenu.

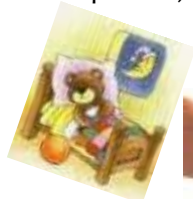

Učitelji- poštuji i upoznaj svoje učitelje, razgovaraj s njima, traži pomoć, ali i ti njima pomogni. Uspješnom komunikacijom stvaraš dobre uvjete za rad.

Odmor – nakon svakog učenja priušti si odmor, odlazak u prirodu, igru ili druženje s prijateljima.

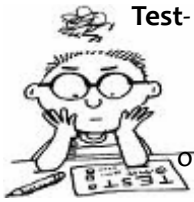
Pomaganje- ako si dobar učenik, pomogni drugima. Bit ćeš sigurno lijepo nagrađen (dobar osjećaj, ponos...)

Radni stol– to je prostor za učenje i samo učenje. Potrebno je maknuti sve nepotrebne stvari koje odvlače pažnju i dekoncentriraju.

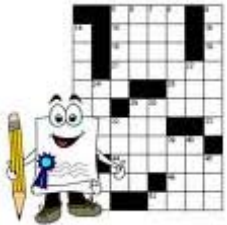
Sigurnost– ako si učio budi siguran u sebe i u svoje znanje. Nemoj se bojati da nećeš uspjeti.

Test- za test se ne pripremaj u posljednji trenutak Organiziraj si vrijeme tako da sve stigneš dobro usvojiti i naučiti.

Umne mape– kod ponavljanja stvaraj umne mape jer omogućuju brzo usvajanje velike količine gradiva i sve se nalazi na jednom mjestu što olakšava učenje.

Vježbanje i ponavljanje – nema uspjeha u učenju ako novo gradivo ne vježbaš i ponavljaš kod kuće.

Znanje– ako ćeš se pridržavati ovih uputa tvoje znanje bit će veliko i sigurno, a ti ćeš s ponosom i dobrim ocjenama završiti školu.

Preporučena literatura:

Majda Rijavec, Dubravka Miljković: Vodič za preživljavanje u školi

FRESKICA SAVJETUJE!

“Ovo bi vjerojatno trebalo biti zalijepljeno na tvom ogledalu gdje bi to mogao svaki dan pročitati. Možda to ne vjeruješ, ali ovo je 100% istina.“

1. Na svijetu je sigurno dvoje ljudi koji bi umrli radi tebe.
2. Najmanje 15 ljudi te voli na neki način.
3. Jedini razlog zašto bi te itko mrzio je zato što bi želio biti baš kao ti.
4. Tvoj osmijeh može donijeti sreću svakome, čak i ako mu nisi drag.
5. Svaku noć NETKO misli na tebe prije nego ode spavati.
6. Nekome značiš sve na svijetu.
7. Ti si poseban-a i jedinstven-a.
8. Netko za koga ne znaš ni da postoji, voli te.
9. Kad napraviš i najveću grešku, nešto dobro izađe iz toga.
10. Kad misliš da ti je cijeli svijet okrenuo leđa, pogledaj ponovo.
11. Uvijek zapamti komplimente koje si primio-la. Zaboravi bezobrazne uvrede.

Kad ti život donese limune,
od njih napravi limunadu!

Dobri prijatelji su kao zvijezde, ne vidiš
ih uvijek, ali znaš da su uvijek tu!

Na našem školskom igralištu postavljene su zaštitne ograde kako lopte ne bismo tražili u potoku.

I domari su se uključili u obilježavanje Dana planeta Zemlje. Iako je njima Dan planete Zemlje svaki dan jer se marljivo brinu o okolišu škole!

Školski zidovi obukli su novo, žuto ruho, a za bolje čitanje i pisanje, postavljene su nove, štedne žarulje.

Učenicima iz Crkovca i dalekog Kameničkog Podgorja olakšan je put do škole. Autobus je malen kako bi mogao doći u ona mala, nepristupačna mjesta.

Učenička zadruga "K(u)orpica"

Osnovna škola Ivana Rangera u Kamenici pri samom je vrhu hrvatskoga učeničkog zadrugarstva. Dokazuje to i podatak kako je odabrana za terensku nastavu svih četiriju generacija studenata Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koje su slušale kolegij učeničko zadrugarstvo od njegovog uvođenja. Apsolventice Učiteljskog fakulteta, njih 17, 10. svibnja 2010. sudjelovale su u radionicama što su za njih organizirale voditeljice učeničke zadruge K(u)orpica: Mirjana Posavec, Jadranka Vusić i vanjska suradnica, Anđela Zagorščak. Program upoznavanja učeničke zadruge obuhvaćao je prijam i sažetu informaciju ravnatelja o školi a voditelja učeničke zadruge o zadruzi; prigodni prikaz odnosno izložbu proizvoda i isprava zadruge u učionicama u kojima se izvodi radionica i/li demonstrira rad sekcija – isprave čine: odluka o osnutku/obnovi zadruge, pravila zadruge, ljetopis zadruge, matična knjiga, izvještaji o radu i dr. (u nekim školama razvoj zadruge posebno je prikazan i u spomenici škole); te demonstraciju rada sekcija – stvaran rad zadrugara (proizvodni proces).

Studentice su prijedodne provele marljivo radeći kako bi završile svoj proizvod. Takav stvaran rad i stjecanje vještine pokazao im je ulogu i važnost učitelja u radu zadruge. Podsjetimo, U Kamenici bi se trebao otvoriti praktikum iz učeničkog zadrugarstva, a Osnovna škola Ivana Rangera je za potrebe praktikuma Fakultetu, 24. travnja 2008., darovala staru školsku zgradu. Taj bi praktikum imao ulogu metodičkog centra za učeničko zadrugarstvo i omogućavao cjelogodišnje osposobljavanje i usavršavanja voditelja i suradnika učeničkih zadruga i njihovih sekcija, a u stanovitim oblicima i mladih zadrugara.

Naši zadrugari su sa smiješkom studenticama prenosili svoja znanja i vještine.

Malo smo prošetali školom te se raspitali među učenicima što je in , a što out! Zaključili smo da su traperice još uvijek in. Ali nisu samo traper hlače, već i traper suknje.

Što je out?

Potpuno out su kratke majčice koje otkrivaju trbuh i leđa. Osobito ako se ispod majčice ne nosi potkošulja.

Također je out maskara i olovka za oči?

Zašto? Zato jer sakrivaju pravu ljepotu i mladost kože!

Što se tiče obuće, starke su nezaobilazni modni detalj. Pitali smo, je li važno da tenisice budu original Converse za 400 kn ili mogu biti jeftinija replika za 40 kn. Dobili smo različite odgovore.

Ali evo i jednog nagradnog pitanja: KOLIKO NA SLICI IMA ORIGINALNIH STARKI!

Sigurno niste pronašli sva tri para Converse, pa se ubuduće pitajte ima li smisla roditelje žicati patike za 400 kn ili možete proći puuuuno jeftinije, kupiti one za 40kn i dalje biti cool.

Frizura je nezaobilazni modni detalj svakog učenika.

Najvažnije je da je kosa uredna, da ne pada na oči kako ne bi smetala kod čitanja i pisanja. Ostalo su modne varijacije u kojima je teško pogriješiti.

RASPITALI SMO SE:

Koje je najpopularnije mjesto u školi?

ODGOVOR: Mjesto za dežurstvo. Za vrijeme bilo kojeg odmora, ovaj kutak za učenike, koji paze na red i mir u školi, je uvijek i mjesto okupljanja učenika svih razreda.

Samo se nadamo da učenici ne ometaju zadatke dežurnog učenika.

ŠKOLSKA PJESMARICA

NASTAVNIK ISPITUJE PRIJATELJICU:
Bože brani je od zla

PREISPITIVANJE:
Pratim te

INFORMATIKA: Program tvog kompjutera

KRAJ OSMOG: Noćas se rastaju prijatelji

UČENJE PRIJE TESTA:

Idi, nesanice

JAVLJANJE: Sasvim sigurna

POPRAVAK: Jednu mladost imam

KRAJ ŠKOLE:
Ako ima Boga

ČETVORKA:
Ako dogodi se čudo

TEST:
Tu nema pomoći

PISANJE TESTA:
Stavi pravu stvar na pravo mjesto

NATJECANJE: Rođena da budem prva

NEOPRAVDANI SAT: Daj mi barem jedan dobar razlog

ŠKOLA: Kuća duhova

ZBORNICA:
Bez izlaza
ODMOR:
Grad svjetla

RAVNATELJ:
Inspektor Rex

PROFESOR I UČENIK:
Ratnici neba i zemlje

UČIONICA:
Šok soba

NASTAVA:
Živa dosada

MATEMATIKA:
Ljuta paprika

Mihaela Šaško, 7.a

ŠKOLSKA SERIJOLOGIJA

ŠKOLA: Luda kuća

ODMOR: Beverly Hills

KEMIJA: CSI-New York

TZK: Vatrene dečki

PRIJATELJICA:

Draga neprijateljica

PROFESORI: Cobra11

DORUČAK U ŠKOLI: Punom parom

POVIJEST:

Zaboravljeni slučaj

DODATNI SATOVI: 11 sat

GLAZBENA KULTURA:

Ne zaboravi stihove

UČENICI:

Školarac obavještarač

PETICE: Sve što je bitno

ŠKOLSKI BEND: Rebelde

RAVNATELJ I UČITELJI:

Oceanovih 11

ZBORNICA:

Soba panike

GLAZBENA KULTURA: High school musical 3

ODMOR:

Bilo jednom na Divljem Zapadu

POVIJEST:

Pohranjena sjećanja

PRIRODA:

Moje plavo nebo

TZK: Ples u tami

PETICA:

Nemoguća misija

IMENIK: Plači i čitaj

ŠTREBERI:

Super bebe genijalci

FLERTANJE:

Lovci na djeveruše

KEMIJA: Opasan dokaz

KOD RAVNATELJA: Točka nestajanja

Frančeska Črepinko, 7.a

NAŠI PRVAŠIĆI

1.a, UČITELJICA: Višnja Rodek

1.b, UČITELJICA: Draženka Vresk

Lorena Črepinko-Maček, 1.b

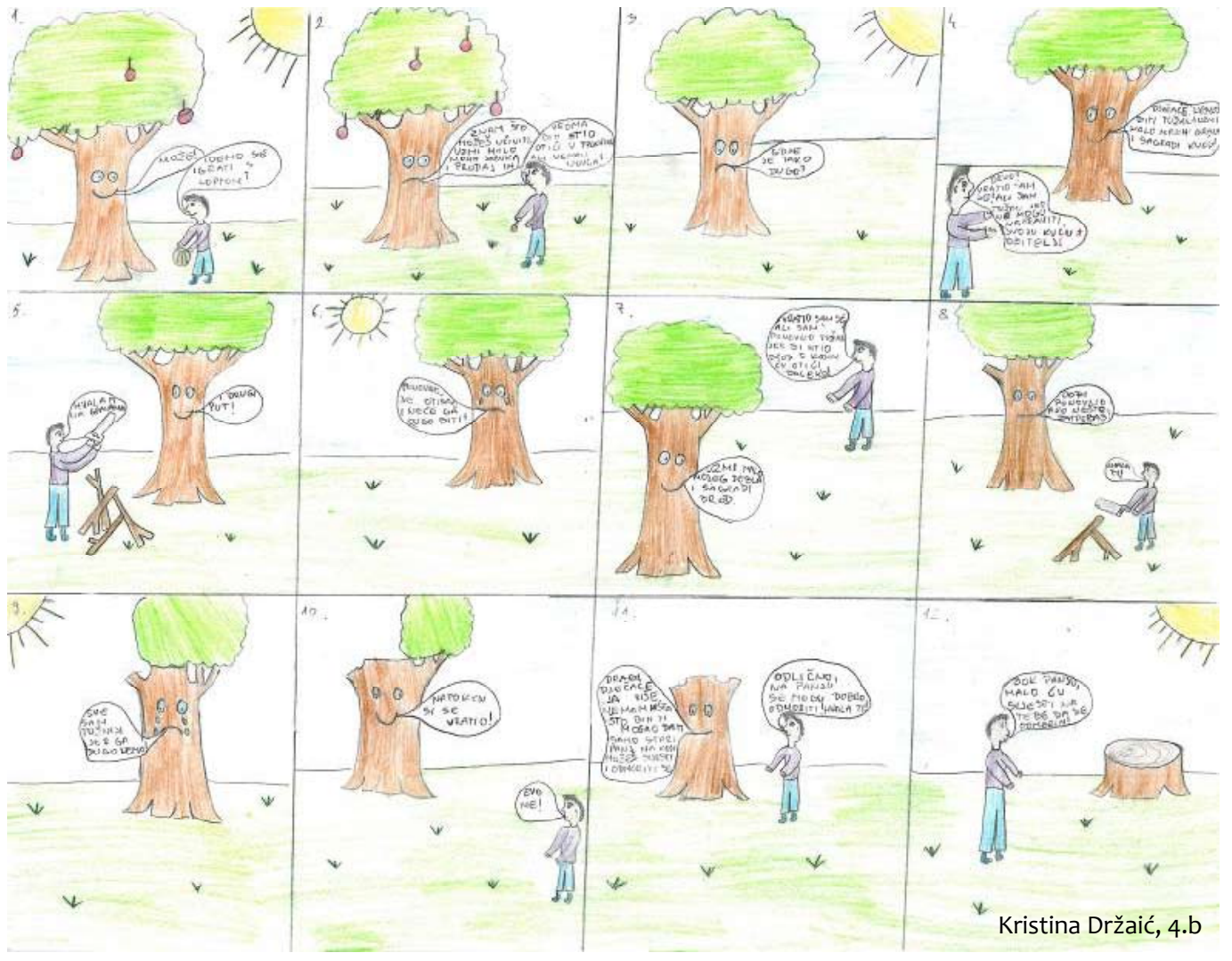
Mateo Golub, 1.a

Mirela Vresk, 1.b

Monika Vusić, 1.a

Kristina Držaić, 4.b

Uz pjesmu, suze, smijeh, oprostili smo se od još jedne generacije!

SRETNOST U SREDNJOJ ŠKOLI!!

MATURALAC

KROZ ŠKOLSKU GODINU SMO ...

PLESALI

PLIVALI

KOPALI

SADILI

I PLESALI ...

ČITALI

SLUŠALI

POBJEDIVALI

PUTOVALI

PLELI

GLUMILI